

➔ Gå til opprinnelig kunngjort versjon

Forskrift om kontroll av Salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer

Dato	FOR-2005-12-23-1703
Departement	Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet
Publisert	I 2005 hefte 17
Ikrafttredelse	23.12.2005
Sist endret	FOR-2019-05-09-624
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-2003-12-19-124-§5, LOV-2003-12-19-124-§6, LOV-2003-12-19-124-§7, LOV-2003-12-19-124-§10, LOV-2003-12-19-124-§13, LOV-2003-12-19-124-§14, LOV-2003-12-19-124-§15, LOV-2003-12-19-124-§16, LOV-2003-12-19-124-§17, LOV-2003-12-19-124-§19, LOV-2003-12-19-124-§23, LOV-2003-12-19-124-§32, LOV-2003-12-19-124-§33, FOR-2003-12-19-1790, FOR-2004-05-05-884
Kunngjort	03.01.2006
Rettet	18.04.2013 (Forordning (EF) nr. 1237/2007)
Korttittel	Forskrift om kontroll av Salmonella mv.

Kapitteleversikt:

Hoveddel

Forordninger [Regellesehjelp](#)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 23. desember 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 10, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 19, § 23, § 32, § 33 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

Tilføyd hjemmel: Delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007, forordning (EF) nr. 213/2009, forordning (EU) nr. 517/2011, forordning (EU) nr. 1086/2011 og forordning (EU) nr. 517/2013), del 7.2 nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006), nr. 51 (forordning (EU) nr. 1190/2012 som endret ved forordning (EU) 2019/268), nr. 53 (forordning (EU) nr. 200/2010 som endret ved forordning (EU) nr. 517/2011 og forordning (EU) 2019/268), nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011 som endret ved forordning (EU) 2019/268) og nr. 57 (forordning (EU) nr. 200/2012 som endret ved forordning (EU) 2019/268).

Endringer: Endret ved forskrifter 8 juni 2007 nr. 604, 5 jan 2010 nr. 46, 19 feb 2010 nr. 293, 11 nov 2010 nr. 1449, 4 juli 2011 nr. 735, 13 feb

2012 nr. 142, 29 okt 2012 nr. 1000, 17 juni 2013 nr. 675, 30 juni 2014 nr. 921, 17 sep 2014 nr. 1294, 9 mai 2019 nr. 624.

Rettelser: 05.02.2010 (bokstavkode for endr. i kons. forordning), 18.04.2012 (strukturfeil), 16.03.2013 (Forordning (EF) nr. 1177/2006) og (Forordning (EF) nr. 584/2008), 05.04.2013 (Forordning (EF) nr. 199/2009), 18.04.2013 (Forordning (EF) nr. 1237/2007).

§ 1. Overordnede regler om kontroll med Salmonella og andre zoonoser

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007, forordning (EF) nr. 213/2009, forordning (EU) nr. 517/2011, forordning (EU) nr. 1086/2011 og forordning (EU) nr. 517/2013) om kontroll av Salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

- 0 Endret ved forskrifter 5 jan 2010 nr. 46, 19 feb 2010 nr. 293 (i kraft 1 mars 2010), 11 nov 2010 nr. 1449, 4 juli 2011 nr. 735, 13 feb 2012 nr. 142, 30 juni 2014 nr. 921, 17 sep 2014 nr. 1294, 9 mai 2019 nr. 624 (se endringsforskriften for overgangsregler).

§ 2. Prevalens av salmonella og prøvetaking

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 53 (forordning (EU) nr. 200/2010 som endret ved forordning (EU) nr. 517/2011 og forordning (EU) 2019/268) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av salmonellaserotyper i flokker av voksent avlsfjerfe av arten *Gallus gallus* gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011 som endret ved forordning (EU) 2019/268) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 57 (forordning (EU) nr. 200/2012 som endret ved forordning (EU) 2019/268) vedrørende et unionsmål for reduksjon av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i flokker av broilere, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 51 (forordning (EU) nr. 1190/2012 som endret ved forordning (EU) 2019/268) vedrørende et unionsmål for reduksjon av *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* i flokker av kalkun, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

- 0 Endret ved forskrifter 5 jan 2010 nr. 46, 19 feb 2010 nr. 293 (i kraft 1 mars 2010), 11 nov 2010 nr. 1449, 4 juli 2011 nr. 735, 13 feb 2012 nr. 142, 29 okt 2012 nr. 1000, 17 juni 2013 nr. 675, 9 mai 2019 nr. 624 (se endringsforskriften for overgangsregler).

§ 3. Forbud mot vaksinasjon mot Salmonella og bruk av antibakterielle midler som tiltak

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til krav til anvendelse av særlige kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale programmer for bekjempelse av salmonella i fjørfe gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

- 0 Tilføyd ved forskrift 5 jan 2010 nr. 46.

§ 4. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften, jf. matloven § 23.

0 Tilføyd ved forskrift 5 jan 2010 nr. 46.

§ 5. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

0 Tilføyd ved forskrift 5 jan 2010 nr. 46.

§ 6. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

0 Endret ved forskrift 5 jan 2010 nr. 46 (tidligere § 3).

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks.

0 Endret ved forskrift 5 jan 2010 nr. 46 (tidligere § 4).

Forordninger

Forordning (EF) nr. 2160/2003

0 Forordningen endret ved forskrifter 19 feb 2010 nr. 293 (i kraft 1 mars 2010), 11 nov 2010 nr. 1449, 13 feb 2012 nr. 142, 30 juni 2014 nr. 921, 17 sep 2014 nr. 1294, 9 mai 2019 nr. 624.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 8b (forordning (EF) nr. 2160/2003) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EF) nr. 2160/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 517/2013.

► **B** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003

som endret ved:

- **M1** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005
- **M2** Rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 av 20. november 2006
- **M3** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 av 23. oktober 2007
- **M4** Kommisjonsforordning (EF) nr. 213/2009 av 18. mars 2009
- **M6** Kommisjonsforordning (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011
- **M7** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1086/2011 av 27. oktober 2011
- **M8** Kommisjonsforordning (EU) nr. 517/2013 av 13. mai 2013

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003

**om kontroll av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som
overføres gjennom næringsmidler**

[EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR¹ –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 152 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,²

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité.³

etter å ha rådført seg med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁴ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Levende dyr og næringsmidler av animalsk opprinnelse er oppført i listen i vedlegg I til traktaten. Oppdrett og markedsføring av næringsmidler av animalsk opprinnelse utgjør en viktig inntektskilde for produsenter av landbruksvarer. Innføringen av veterinære tiltak som tar sikte på å bedre folkehelsen og dyrehelsen i Fellesskapet, bidrar til en rasjonell utvikling i landbrukssektoren.
- 2) Det er ytterst viktig at menneskers helse beskyttes mot sykdommer og infeksjoner som kan overføres direkte eller indirekte mellom dyr og mennesker (zoonoser).
- 3) Zoonoser som kan overføres via næringsmidler, kan påføre mennesker lidelser og føre til økonomiske tap i næringsmiddelproduksjonen og næringsmiddelindustrien.
- 4) Zoonoser som overføres via andre kilder enn næringsmidler, særlig fra ville dyr og kjæledyr, gir også grunn til bekymring.
- 5) Zoonoser som er til stede på primærproduksjonsnivå, må kontrolleres tilstrekkelig for å sikre at formålene med denne forordning oppnås. I tilfeller der primærproduksjonen fører til direkte forsyning av små mengder råvarer fra driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som produserer dem, til sluttforbrukerne eller til lokale butikker, er det likevel hensiktsmessig å beskytte folkehelsen gjennom nasjonal lovgivning. I dette tilfellet er det et nært forhold mellom produsenten og forbrukeren. Slik produksjon bør ikke utgjøre et betydelig bidrag til den gjennomsnittlige prevalensen av zoonoser i dyrepopulasjoner i Fellesskapet som helhet. De generelle kravene til prøvetaking og analyse er kanskje ikke praktiske eller hensiktsmessige for produsenter med svært små antall dyr, som kan være plassert i regioner med særlige geografiske begrensninger.
- 6) Rådsdirektiv 92/117/EØF av 17. desember 1992 om vernetiltak med hensyn til visse zoonoser og visse zoonotiske smittestoffer hos dyr og i produkter av animalsk opprinnelse med sikte på å hindre infeksjoner og forgiftninger gjennom næringsmidler⁵ omhandler opprettelse av overvåkingssystemer for visse zoonoser og kontroll av salmonella i visse fjørflokker.
- 7) Direktivet påla medlemsstatene å oversende Kommisjonen de nasjonale tiltakene de har truffet for å oppnå direktivets formål, og å utarbeide planer for overvåking av salmonella hos fjørfe. Rådsdirektiv 97/22/EF⁶ om endring av direktiv 92/117/EØF opphevet imidlertid dette kravet i påvente av gjennomgangen omhandlet i artikkel 15a i direktiv 92/117/EØF.
- 8) Flere medlemsstater har allerede oversendt sine planer for overvåking av salmonella, som Kommisjonen har godkjent. Dessuten kreves det at alle medlemsstater med virkning fra 1. januar 1998 oppfyller minimumstiltakene fastsatt for salmonella i del I i vedlegg III til direktiv 92/117/EØF, og at de vedtar regler som angir hvilke tiltak som skal treffes for å unngå at salmonella innføres i en driftsenhet.
- 9) Minimumstiltakene fokuserte på overvåking og kontroll av salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*. Når serotypene *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* ble påvist og bekreftet i prøver som var tatt, fastsatte direktiv 92/117/EØF særlige tiltak for å kontrollere infeksjonen.
- 10) Annen fellesskapslovgivning omhandler overvåking og kontroll av visse zoonoser i dyrepopulasjoner. Særlig omhandler rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet⁷ bovin tuberkulose og bovin brucellose. Rådsdirektiv 91/68/EØF av 28. januar 1991 om krav til dyrehelse ved handel med sau og geit innenfor Fellesskapet⁴ omhandler brucellose hos sau og geit. Denne forordning bør ikke skape noen unødvendig duplisering av de eksisterende kravene.
- 11) Framtidig fellesskapsregelverk om næringsmiddelhygiene bør dessuten dekke spesifikke elementer som er nødvendige for å forebygge, kontrollere og overvåke zoonoser og zoonotiske smittestoffer, og omfatte særlige krav til næringsmidlenes mikrobiologiske kvalitet.

- 12) Direktiv 92/117/EØF omhandlet innsamling av data om forekomst av zoonoser og zoonotiske smittestoffer i fôrvarer, hos dyr, i næringsmidler og hos mennesker. Selv om datainnsamlingssystemet ikke er harmonisert, og derfor ikke tillater sammenligning mellom medlemsstatene, gir det et grunnlag for evaluering av den aktuelle situasjonen med hensyn til zoonoser og zoonotiske smittestoffer i Fellesskapet.
- 13) Resultatene av datainnsamlingssystemet viser at visse zoonotiske smittestoffer, nemlig *Salmonella* spp. og *Campylobacter* spp., forårsaker de fleste tilfellene av zoonoser hos mennesker. Det ser ut til å være en avtagende tendens for tilfeller av salmonellose hos mennesker, særlig som følge av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, og dette gjenspeiler at vellykkede relaterte kontrolltiltak er truffet i Fellesskapet. Det antas likevel at mange tilfeller ikke rapporteres, og at dataene som samles inn, derfor ikke nødvendigvis gir et fullstendig bilde av situasjonen.
- 14) I sin uttalelse om zoonoser vedtatt 12. april 2000 gir Vitenskapskomiteen for veterinære tiltak knyttet til folkehelsen uttrykk for at tiltakene som var innført på det tidspunktet for å kontrollere zoonotiske infeksjoner som overføres gjennom næringsmidler, var utilstrekkelige. Den mente også at de epidemiologiske dataene som medlemsstatene samlet inn, var ufullstendige og ikke tilstrekkelig sammenlignbare. Derfor anbefalte komiteen forbedrede overvåkingsordninger og identifiserte metoder for risikohåndtering.
- 15) Det er derfor nødvendig å forbedre de eksisterende kontrollsystemene for visse zoonotiske smittestoffer. Samtidig vil reglene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, om endring av rådsvedtak 90/424/EØF og om opphevelse av rådsdirektiv 92/117/EØF⁸ erstatte overvåkings- og datainnsamlingssystemene som ble opprettet ved direktiv 92/117/EØF.
- 16) Kontrollene bør i prinsippet omfatte hele næringsmiddelkjeden, fra driftsenheten til middagsbordet.
- 17) Reglene som styrer slike kontroller, bør generelt være slike som er fastsatt i Fellesskapets regelverk om fôrvarer, dyrehelse og næringsmiddelhygiene.
- 18) For visse zoonoser og zoonotiske smittestoffer er det imidlertid nødvendig å fastsette særlige krav til kontrollene.
- 19) De særlige kravene bør være basert på mål for reduksjon av prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer.
- 20) Det bør opprettes mål for zoonoser og zoonotiske smittestoffer i dyrepopulasjoner særlig med henblikk på deres hyppighet og epidemiologiske tendenser i dyrepopulasjoner og befolkningsgrupper, fôr og næringsmidler, deres alvorlighetsgrad for mennesker, deres potensielle økonomiske konsekvenser, vitenskapelig rådgivning og om det finnes hensiktsmessige tiltak for å redusere deres prevalens. Det kan opprettes mål for andre deler av næringsmiddelkjeden når det er nødvendig.
- 21) For å sikre oppnåelse av målene i god tid bør medlemsstatene opprette spesifikke kontrollprogrammer, som skal godkjennes av Fellesskapet.
- 22) Hovedansvaret for næringsmiddelsikkerhet bør ligge hos driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak. Medlemsstatene bør derfor oppmuntre til opprettelse av bransjeomfattende kontrollprogrammer.
- 23) Innenfor kontrollprogrammene kan medlemsstatene og driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak ønske å bruke særlige kontrollmetoder. Visse metoder er imidlertid kanskje ikke akseptable, særlig dersom de hindrer oppnåelsen av målet generelt, forpurrer spesifikt nødvendige prøvesystemer eller gir opphav til potensielle trusler mot folkehelsen. Hensiktsmessige framgangsmåter bør derfor fastsettes slik at Fellesskapet kan bestemme at visse kontrollmetoder ikke bør brukes som en del av kontrollprogrammene.
- 24) Kontrollmetoder kan også finnes eller bli utviklet som i seg selv ikke faller innenfor noen spesifikke fellesskapsregler om produktgodkjenning, men som kan bidra til å oppnå målene for reduksjon av prevalensen av spesifiserte zoonoser og zoonotiske smittestoffer. Det bør derfor være mulig å godkjenne bruk av slike metoder på fellesskapsnivå.
- 25) Det vil være avgjørende å sikre at gjeninnsetting av dyr skjer fra flokker eller besetninger som har vært gjenstand for kontroller i samsvar med kravene i denne forordning. Når et spesifikt kontrollprogram er i kraft, bør resultatene av prøvetakingen videresendes til kjøpere av dyr. For dette formål bør spesifikke krav legges til de tilsvarende fellesskapsbestemmelsene om handel innenfor Fellesskapet og om import fra tredjestater, særlig med hensyn til forsendelser av levende dyr og rugeegg. Direktiv 64/432/EØF, rådsdirektiv 72/462/EØF av 12. desember 1972 om helseproblemer og dyrehelseproblemer ved import av storfe og svin og ferskt kjøtt fra tredjestater⁹ og rådsdirektiv 90/539/EØF av 15. oktober 1990 om krav til dyrehelse ved handel med fjørfe og rugeegg innenfor Fellesskapet og ved innførsel av fjørfe og rugeegg fra tredjestater¹⁰ bør endres i samsvar med dette.

- 26) Innføringen av denne forordning bør ikke påvirke tilleggsgarantiene som er avtalt for Finland og Sverige om deres tiltredelse til Fellesskapet og bekreftet ved kommisjonsvedtak 94/968/EF,¹¹ 95/50/EF,¹² 95/160/EF,¹³ 95/161/EF,¹⁴ 95/168/EF¹⁵ og ved rådsvedtak 95/409/EF,¹⁶ 95/410/EF¹⁷ og 95/411/EF.¹⁸ Denne forordning bør innføre en framgangsmåte for tildeling i en overgangsperiode av garantier til enhver medlemsstat som har et godkjent nasjonalt kontrollprogram som går utover Fellesskapets minimumskrav med hensyn til salmonella. Resultatene av prøver på levende dyr og rugeegg som er handlet med en slik medlemsstat, bør oppfylle kriteriene som er fastsatt i det nasjonale kontrollprogrammet. Framtidig fellesskapsregelverk om hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse bør fastsette en lignende framgangsmåte for kjøtt og egg beregnet på direkte konsum.
- 27) Tredjestater som eksporterer til Fellesskapet, må gjennomføre tilsvarende tiltak for kontroll av zoonoser samtidig som tiltakene får anvendelse i Fellesskapet.
- 28) Når det gjelder kontroll av salmonella, har tilgjengelig informasjon en tendens til å vise at fjørfeprodukter er en viktig kilde til salmonellose hos mennesker. Kontrolltiltakene bør derfor anvendes ved produksjon av slike produkter slik at tiltakene som ble innført ved direktiv 92/117/EØF, utvides. Når det gjelder produksjon av egg beregnet på direkte konsum, er det viktig å opprette særlige tiltak for markedsføring av produkter som har sin opprinnelse i flokker som ikke er bekreftet fri for relevant salmonella. Når det gjelder fjørfekjøtt, er målet å markedsføre fjørfekjøtt som med rimelig sikkerhet er fritt for relevant salmonella. Det er nødvendig med en overgangsperiode slik at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan tilpasse seg de fastsatte tiltakene, som kan tilpasses ytterligere, særlig i lys av vitenskapelig risikovurdering.
- 29) Det er hensiktsmessig å utpeke referanselaboratorier nasjonalt og for Fellesskapet for å gi veiledning og hjelp i spørsmål som faller innenfor denne forordnings virkeområde.
- 30) For å sikre ensartet anvendelse av denne forordning bør det innføres bestemmelser for organisering av tilsyn og kontroll i Fellesskapet i samsvar med andre fellesskapsbestemmelser på dette området.
- 31) Det bør fastsettes hensiktsmessige framgangsmåter for å endre visse bestemmelser i denne forordning for å ta hensyn til den tekniske og vitenskapelige utvikling og for å innføre gjennomføringstiltak og overgangstiltak.
- 32) For å ta hensyn til den tekniske og vitenskapelige utvikling bør det sikres et nært og effektivt samarbeid mellom Kommisjonen og medlemsstatene innenfor den faste komité som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet.¹⁹
- 33) Tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen²⁰ –

1 Ordlyden i fortalen er ikke EØS-tilpasset, jf. EØS-avtalen protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolking av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.

2 EFT C 304 E av 30.10.2001, s. 260.

3 EFT C 94 av 18.4.2002, s. 18.

4 Europaparlamentsuttalelse av 15. mai 2002 (EFT C 180 E av 31.7.2003, s. 160), Rådets felles standpunkt av 20. februar 2003 (EUT C 90 E av 15.4.2003, s. 25) og Europaparlamentets standpunkt av 19. juni 2003 (ennå ikke kunngjort i EUT). Rådsbeslutning av 29. september 2003.

5 EFT L 62 av 15.3.1993, s. 38. Direktivet sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

6 EFT L 113 av 30.4.1997, s. 9.

7 EFT 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 av 9.7.2002, s. 13).

8 Se side 31 i denne Tidende.

9 EFT L 302 av 31.12.1972, s. 28. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 36).

10 EFT L 303 av 31.10.1990, s. 6. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

11 EUT L 371 av 31.12.1994, s. 36.

12 EUT L 53 av 9.3.1995, s. 31.

13 EUT L 105 av 9.5.1995, s. 40. Vedtaket sist endret ved vedtak 97/278/EF (EUT L 110 av 26.4.1997, s. 77).

14 EUT L 105 av 9.5.1995, s. 44. Vedtaket sist endret ved vedtak 97/278/EF.

- 15 EUT L 109 av 16.5.1995, s. 44. Vedtaket sist endret ved vedtak 97/278/EF.
- 16 EUT L 243 av 11.10.1995, s. 21. Vedtaket sist endret ved vedtak 98/227/EF (EUT L 87 av 21.3.1998, s. 14).
- 17 EUT L 243 av 11.10.1995, s. 25. Vedtaket sist endret ved vedtak 98/227/EF.
- 18 EUT L 243 av 11.10.1995, s. 29. Vedtaket sist endret ved vedtak 98/227/EF.
- 19 EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.
- 20 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

HAR VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Kapittel I Innledende bestemmelser

Artikkel 1 Formål og virkeområde

1. Formålet med denne forordning er å sikre at gode og effektive tiltak blir truffet for å påvise og kontrollere salmonella og andre zoonotiske smittestoffer på alle relevante trinn i produksjonen, bearbeidningen og distribusjonen, særlig på primærproduksjonsnivå, herunder i før, for å redusere deres prevalens og risikoen de utgjør for folkehelsen.
2. Denne forordning skal dekke:
 - a) innføring av mål for reduksjon av prevalensen til visse zoonoser i dyrepopulasjoner:
 - i) på primærproduksjonsnivå, og
 - ii) når det er hensiktsmessig for den aktuelle zoonosen eller det zoonotiske smittestoffet, i andre trinn i næringskjeden, herunder i næringsmidler og før,
 - b) godkjenning av særlige kontrollprogrammer som er opprettet av medlemsstatene og driftsansvarlige for næringsmiddel- og føreftak,
 - c) innføring av særlige regler for visse kontrollmetoder som anvendes for reduksjon av prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer,
 - d) innføring av regler for handel innenfor Fellesskapet med og import fra tredjestater av visse dyr og produkter av dyr.
3. Denne forordning får ikke anvendelse på primærproduksjon:
 - a) for privat bruk i husholdninger, eller
 - b) som fører til direkte forsyning fra produsenten av primærprodukter i små mengder til sluttforbrukeren eller til lokale detaljforretninger som leverer primærproduktene direkte til sluttforbrukeren.
4. Medlemsstatene skal opprette, under nasjonal lovgivning, regler som styrer aktivitetene vises til i nr. 3 bokstav b). Slike nasjonale regler skal sikre at formålene med denne forordning oppnås.
5. Denne forordning skal gjelde uten å berøre mer spesifikke fellesskapsbestemmelser om dyrehelse, førvarer, næringsmiddelhygiene, overførbare sykdommer hos mennesker, helse og sikkerhet på arbeidsplassen, genteknologi og overførbare spongiforme encefalopater.

Artikkel 2 Definisjoner

I denne forordning kommer følgende definisjoner til anvendelse:

1. definisjonene fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002,
2. definisjonene fastsatt i direktiv 2003/99/EF, og
3. følgende definisjoner:
 - a) «besetning»: et dyr eller en gruppe dyr som holdes på en driftsenhet som én epidemiologisk enhet, og
 - b) «flokk»: alt fjørfe av samme helsestatus som holdes i samme lokale eller i samme innhegning, og som utgjør én epidemiologisk enhet. Når fjørfe holdes i bursystemer, omfatter dette alle fugler som deler samme luftrom.

Artikkel 3 Vedkommende myndigheter

1. Hver av medlemsstatene skal utpeke en vedkommende myndighet eller vedkommende myndigheter for denne forordnings formål og underrette Kommisjonen om dette. Dersom en medlemsstat utpeker mer enn én vedkommende myndighet, skal den:
 - a) underrette Kommisjonen om hvilken vedkommende myndighet som skal være kontaktorgan for den, og
 - b) sikre at de vedkommende myndighetene samarbeider for å garantere at kravene i denne forordning innføres på en god og behørig måte.
2. Den eller de vedkommende myndigheter skal særlig ha ansvar for å:
 - a) skissere programmene som er omhandlet i artikkel 5 nr. 1 og utarbeide enhver endring i dem som viser seg nødvendig, særlig i lys av dataene og resultatene som er oppnådd,
 - b) innsamle de nødvendige dataene for å evaluere midlene som er brukt, og resultatene som er oppnådd ved gjennomføringen av de nasjonale kontrollprogrammene omhandlet i artikkel 5, og for innsendelse av dataene og resultatene årlig, herunder resultatene av alle undersøkelser som er gjort, til Kommisjonen i samsvar med reglene fastsatt i henhold til artikkel 9 nr. 1 i direktiv 2003/99/EF,
 - c) gjennomføre regelmessige kontroller i lokalene til næringsmiddelforetak og, om nødvendig, fôrforetak, for å kontrollere overholdelsen av denne forordning.

Kapittel II Felleskapsmål

Artikkel 4 Felleskapsmål for reduksjon av prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer

1. Det skal opprettes felleskapsmål for reduksjon av prevalensen av zoonosene og de zoonotiske smittestoffene som er oppført i kolonne 1 i vedlegg I, i dyrepopulasjonene som er oppført i kolonne 2 i vedlegg I, idet det tas særlig hensyn til:
 - a) erfaringene som er gjort med eksisterende nasjonale tiltak, og
 - b) informasjon som er videresendt til Kommisjonen eller til Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet i henhold til eksisterende felleskapskrav, særlig innenfor rammen av direktiv 2003/99/EF, og særlig artikkel 5 i det direktivet.

Målene og alle endringer av dem skal opprettes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.
2. Målene det vises til i nr. 1, skal minst bestå av:
 - a) en tallverdi for:
 - i) den største prosentandelen av epidemiologiske enheter som fortsatt er positive, og/eller
 - ii) den minste prosentandelen av reduksjonen i antallet epidemiologiske enheter som fortsatt er positive,
 - b) den maksimale tidsfristen som målet må være oppnådd innen,
 - c) definisjonen av de epidemiologiske enhetene det vises til i bokstav a),
 - d) definisjonen av prøveprogrammene som er nødvendige for å verifisere oppnåelsen av målet, og
 - e) definisjonene, der det er relevant, av serotyper som er av betydning for folkehelsen, eller av andre undertyper av zoonoser eller zoonotiske smittestoffer som er oppført i kolonne 1 i vedlegg I, i samsvar med de generelle kriteriene oppført i nr. 6 bokstav c) og alle særlige kriterier fastsatt i vedlegg III.
3. Felleskapsmålene skal være opprettet for første gang innen de relevante datoene som er angitt i kolonne 4 i vedlegg I.
4.
 - a) Når den definerer hvert felleskapsmål, skal Kommisjonen gi en analyse av de forventede kostnadene og fordelene. Analysen skal særlig ta i betraktning kriteriene fastsatt i nr. 6 bokstav c). Medlemsstatene skal, når de blir bedt om det, gi Kommisjonen all bistand som er nødvendig for at den skal kunne utarbeide analysen.
 - b) Før Kommisjonen foreslår hvert felleskapsmål, skal den rådføre seg med medlemsstatene innenfor komiteen det vises til i artikkel 14 nr. 1, om resultatene av analysen.

- c) I lys av resultatene av analysen og etter rådføring med medlemsstatene skal Kommisjonen foreslå fellesskapsmål når det er hensiktsmessig.

5. Som et unntak fra nr. 2 bokstav e) og nr. 4 skal imidlertid følgende regler gjelde for fjørfe i en overgangsperiode.

Fellesskapsmålet som er opprettet for flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* for denne overgangsperioden, skal dekke de fem hyppigste salmonellaserotypene i salmonellose hos mennesker, som skal identifiseres på grunnlag av dataene som er innsamlet gjennom EF-overvåkingssystemer. Fellesskapsmålene som er opprettet for verpehøner, broilere og kalkuner for overgangsperioden, skal dekke *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Dersom det er nødvendig, kan disse målene imidlertid utvides til andre serotyper på grunnlag av resultatene av en analyse gjennomført i samsvar med nr. 4.

Overgangsperioden skal gjelde for hvert fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av salmonella hos fjørfe. Den skal vare i tre år i hvert tilfelle og starte på datoen som er angitt i kolonne 5 i vedlegg I.

6.

- a) Vedlegg I kan endres i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, for formålene oppført i underavsnitt b), etter at det er tatt hensyn til særlig kriteriene som er oppført i underavsnitt c).
- b) Endringer i vedlegg I kan endre omfanget av kravene med hensyn til opprettelse av fellesskapsmål ved å supplere, avgrense eller endre:
- i) zoonosene eller de zoonotiske smittestoffene,
 - ii) trinnene i næringsmiddelkjeden, og/eller
 - iii) de berørte dyrepopulasjonene.
- c) Kriteriene som skal tas i betraktning før endring av vedlegg I, omfatter, med hensyn til den aktuelle zoonosen eller det aktuelle zoonotiske smittestoffet:
- i) forekomsten i dyrepopulasjoner, befolkningsgrupper, fôr og næringsmidler,
 - ii) alvorlighetsgraden av innvirkningen på mennesker,
 - iii) de økonomiske konsekvensene for helsevernet for dyr og mennesker og for fôr- og næringsmiddelforetak,
 - iv) epidemiologiske tendenser i dyrepopulasjoner og befolkningsgrupper, fôr og næringsmidler,
 - v) vitenskapelig rådgivning,
 - vi) teknologisk utvikling, særlig i forhold til hvor praktiske de tilgjengelige kontrollalternativene er, og
 - vii) krav og tendenser når det gjelder avlssystemer og produksjonsmetoder.

7. Vedlegg III kan endres eller suppleres i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

8. Kommisjonen skal gjennomgå gjennomføringen av fellesskapsmålene og ta denne gjennomgangen i betraktning når den foreslår ytterligere mål.

9. Tiltak som er truffet for å redusere prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer oppført i vedlegg I, skal være gjennomført i samsvar med reglene fastsatt i denne forordning og alle regler som er innført etter den.

Kapittel III Kontrollprogrammer

Artikkel 5 Nasjonale kontrollprogrammer

1. For å oppnå fellesskapsmålene som er omhandlet i artikkel 4, skal medlemsstatene opprette nasjonale kontrollprogrammer for hver zoonose og hvert zoonotisk smittestoff oppført i vedlegg I. Nasjonale kontrollprogrammer skal ta hensyn til den geografiske fordelingen av zoonoser innenfor hver medlemsstat og til de økonomiske konsekvensene for primærprodusenter og næringsmiddel- og fôrforetak av å opprette effektive kontroller.

2. De nasjonale kontrollprogrammene skal være kontinuerlige og vare i en sammenhengende periode på minst tre år.

3. Nasjonale kontrollprogrammer skal:

- a) legge til rette for påvisning av zoonoser og zoonotiske smittestoffer i samsvar med kravene og minimumsreglene for prøvetaking fastsatt i vedlegg II,
- b) definere ansvarsområdene for de vedkommende myndigheter og driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak,
- c) angi kontrolltiltakene som skal treffes etter påvisning av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, særlig for å beskytte folkehelsen, herunder gjennomføringen av de spesifikke tiltakene fastsatt i vedlegg II,
- d) gi mulighet for evaluering av framgangen under deres bestemmelser, og for at programmene skal gjennomgås, særlig i lys av resultatene som er oppnådd etter påvisning av zoonoser og zoonotiske smittestoffer.

4. De nasjonale kontrollprogrammene skal dekke minst følgende trinn i næringsmiddelkjeden:

- a) fôrproduksjon,
- b) primærproduksjon av dyr,
- c) bearbeiding og tilberedning av næringsmidler av animalsk opprinnelse.

5. De nasjonale kontrollprogrammene skal, når det er relevant, inneholde bestemmelsene fastsatt for prøvemeter og kriterier for hvordan resultatene av disse prøvene skal vurderes, for prøvedyr og rugeegg som forsendes innenfor nasjonalt territorium som en del av de offisielle kontrollene omhandlet i del A av vedlegg II.

6. Kravene og minimumsreglene for prøvetaking som er fastsatt i vedlegg II, kan endres, tilpasses eller suppleres i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, idet det tas særlig hensyn til kriteriene oppført i bokstav c) i artikkel 4 nr. 6.

7. Innen seks måneder etter opprettelsen av fellesskapsmålene som er omhandlet i artikkel 4, skal medlemsstatene innsende sine nasjonale kontrollprogrammer til Kommisjonen og angi hvilke tiltak som skal gjennomføres.

► M2

For Bulgaria og Romania, i de tilfeller der dato for innsendelse av det nasjonale kontrollprogrammet for andre Medlemsstater er passert, skal dato for innsendelse være dato for tiltredelse.

◄ M2

► M8

For Kroatia, i de tilfeller der dato for innsendelse av det nasjonale kontrollprogrammet for andre Medlemsstater er passert, skal dato for innsendelse være dato for tiltredelse.

◄ M8

Artikkel 6 Godkjenning av de nasjonale kontrollprogrammene

1. Når en medlemsstat innsender et nasjonalt kontrollprogram i samsvar med artikkel 5, skal Kommisjonen ha to måneder på seg da den kan be om ytterligere relevante og nødvendige opplysninger fra medlemsstaten. Medlemsstaten skal gi ytterligere opplysninger innen to måneder etter at den har mottatt forespørsel om dette. Kommisjonen skal innen to måneder etter at den har mottatt slike ytterligere opplysninger, eller, dersom den ikke har bedt om mer informasjon, innen seks måneder etter innsendelsen av kontrollprogrammet fastslå om det overholder relevante regler, herunder særlig denne forordning.

2. Når Kommisjonen har fastslått det nasjonale kontrollprogrammets samsvar, eller når medlemsstaten som har innsendt det, ber om det, skal programmet tas i betraktning for godkjenning uten unødig opphold i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

3. Endringer i et program som tidligere er godkjent i henhold til nr. 2, kan godkjennes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, for å ta hensyn til utviklingen i situasjonen i den aktuelle medlemsstaten, særlig i lys av resultatene det vises til i artikkel 5 nr. 3 bokstav d).

Artikkel 7 Kontrollprogrammer for driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak

1. Driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak eller organisasjoner som representerer dem, kan opprette kontrollprogrammer som i så stor grad som mulig dekker alle trinn i produksjonen, bearbeidingen og distribusjonen.
2. Dersom de ønsker at kontrollprogrammene deres skal utgjøre en del av et nasjonalt kontrollprogram, skal driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak eller organisasjonene som representerer dem, sende inn kontrollprogrammene og alle endringer av dem til den vedkommende myndigheten i medlemsstaten de er lokalisert i, for godkjenning. Dersom den aktuelle virksomheten finner sted i ulike medlemsstater, skal programmene godkjennes hver for seg for hver medlemsstat.
3. Den vedkommende myndighet kan bare godkjenne kontrollprogrammer som er innsendt i henhold til nr. 2 dersom den er forvisset om at kontrollprogrammene overholder de relevante kravene fastsatt i vedlegg II, og målene for det relevante nasjonale kontrollprogrammet.
4. Medlemsstatene skal føre oppdaterte lister over godkjente kontrollprogrammer for driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak eller organisasjonene som representerer dem. Listene skal gjøres tilgjengelige for Kommissjonen ved forespørsel.
5. Driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak eller organisasjonene som representerer dem, skal regelmessig formidle resultatene av sine kontrollprogrammer til de vedkommende myndigheter.

Kapittel IV Kontrollmetoder

Artikkel 8 Spesifikke kontrollmetoder

1. På Kommissjonens initiativ eller når en medlemsstat ber om det, og i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, kan det
 - a) besluttes at spesifikke kontrollmetoder kan eller skal anvendes for reduksjon av prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer i primærproduksjonsfasen for dyr og på andre trinn i næringsmiddelkjeden,
 - b) innføres regler for vilkårene for bruk av metodene det vises til i underavsnitt a),
 - c) innføres detaljerte regler for nødvendige dokumenter og framgangsmåter og for minimumskrav for metodene det vises til i underavsnitt a), og
 - d) bestemmes at visse spesifikke kontrollmetoder ikke skal brukes som del av kontrollprogrammene.
2. Bestemmelsene det vises i nr. 1 bokstav a), b) og c), får ikke anvendelse på metoder der det brukes substanser eller teknikker som dekkes av fellesskapslovgivning om fôrvarer, tilsetningsstoff i næringsmiddel eller veterinærpreparater.

Kapittel V Handel

Artikkel 9 Handel innenfor Fellesskapet

1. Senest fra datoene nevnt i kolonne 5 i vedlegg I skal flokker og besetninger av artene som er oppført i kolonne 2, undersøkes for zoonosene og de zoonotiske smittestoffene som er oppført i kolonne 1, før forsendelser av levende dyr eller rugeegg fra de opprinnelige næringsmiddelforetakene. Datoen for og resultatene av prøvingen skal tas med i de relevante helsesertifikatene som er omhandlet i Fellesskapets regelverk.
2. Mottakermedlemsstaten kan i en overgangsperiode, i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, få fullmakt til å kreve at prøveresultatene det skal vises til i de relevante helsesertifikatene for forsendelser av dyr og rugeegg som er gjenstand for prøving i avsendermedlemsstaten, oppfyller samme kriterier med hensyn til salmonella som dem som er fastsatt i medlemsstatens godkjente nasjonale program, i samsvar med artikkel 5 nr. 5, for partier som forsendes innenfor dets territorium.

Fullmakten kan trekkes tilbake etter samme framgangsmåte.

3. Særtiltakene med hensyn til salmonella som gjaldt ved forsendelser av levende dyr til Finland og Sverige før denne forordnings ikrafttredelse, skal fortsette å gjelde som om de var godkjent i henhold til nr. 2.

4. Det kan fastsettes særlige regler for medlemsstatenes fastsettelse av kriteriene det vises til i artikkel 5 nr. 5 og i nr. 2 ovenfor, i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, idet det tas hensyn til artikkel 5 nr. 6.

Artikkel 10 Import fra tredjestater

1. Oppføring eller opprettholdelse på listene over tredjestater som er fastsatt i Fellesskapets regelverk for den relevante arten eller kategorien, og som medlemsstatene har tillatelse til å importere dyr eller rugeegg som omfattes av denne forordning fra, skal fra og med datoene nevnt i kolonne 5 i vedlegg I være betinget av at de berørte tredjestater innsender et program til Kommisjonen som tilsvare dem som er omhandlet i artikkel 5, og at det godkjennes i samsvar med denne artikkel. Programmet skal gi opplysninger om garantier som landet tilbyr med hensyn til inspeksjoner og kontroller av zoonoser og zoonotiske smittestoffer. Garantiene må minst tilsvare garantiene som er omhandlet i denne forordning. Kommisjonens næringsmiddel- og veterinærkontor skal delta direkte i overvåkingen for å verifisere om tilsvarende kontrollprogrammer eksisterer i tredjestater.

2. Programmene skal godkjennes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, forutsatt at det er bevist objektivt at tiltakene som er beskrevet i programmet, tilsvare relevante krav som er gjeldende i fellesskapsbestemmelsene. Alternative garantier til dem som er omhandlet i denne forordning, kan godkjennes i samsvar med den framgangsmåten, dersom de ikke er gunstigere enn dem som gjelder handel innenfor Fellesskapet.

3. For tredjestater som det er opprettet regulære handelsstrømmer med, skal bestemmelsene i artikkel 5 nr. 7 og artikkel 6 nr. 1 om tidsperioder for innsendelse og godkjenning av programmer gjelde. For tredjestater som oppretter eller gjenopptar handelsstrømmer, skal tidsperiodene omhandlet i artikkel 6 gjelde.

4. Flokker og besetninger av arter oppført i kolonne 2 i vedlegg I skal undersøkes før enhver forsendelse av levende dyr eller rugeegg fra det opprinnelige næringsmiddelforetaket. Flokker og besetninger skal undersøkes for zoonosene og de zoonotiske smittestoffene som er oppført i kolonne 1 i vedlegg I, eller, dersom det er nødvendig for å oppnå målet om tilsvarende garantier fastsatt i nr. 1, de zoonosene og zoonotiske smittestoffene som kan være spesifisert i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2. Datoen for og resultatene av undersøkelsene skal tas med i de relevante importsertifikatene, og modellene for dem som er fastsatt i Fellesskapets regelverk, skal endres i samsvar med dette.

5. Den endelige bestemmelsesmedlemsstaten kan i en overgangsperiode, i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, få fullmakt til å kreve at resultatene av prøvingen det vises til i nr. 4, oppfyller samme kriterier som dem som er fastsatt i dens nasjonale program i samsvar med artikkel 5 nr. 5. Fullmakten kan trekkes tilbake og spesifikke regler for slike kriterier kan fastsettes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2, idet det tas hensyn til artikkel 5 nr. 6.

6. Oppføring eller opprettholdelse av en tredjestat på listene over tredjestater som er fastsatt i Fellesskapets regelverk for den relevante produktkategorien, og som medlemsstatene har tillatelse til å importere produkter omhandlet i denne forordning fra, skal være betinget av at den berørte tredjestaten framlegger garantier som tilsvare dem som er fastsatt i denne forordning, for Kommisjonen.

Kapittel VI Laboratorier

Artikkel 11 Referanselaboratorier

1. Fellesskapets referanselaboratorier for analyse og prøving av zoonosene og de zoonotiske smittestoffene som er angitt i kolonne 1 i vedlegg I, skal utpekes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

2. Ansvarsområder og oppgaver for Fellesskapets referanselaboratorier, særlig med hensyn til koordinering av deres aktiviteter og aktivitetene til de nasjonale referanselaboratoriene, skal fastsettes i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.
3. Medlemsstatene skal utpeke nasjonale referanselaboratorier for analyse og prøving av zoonosene og de zoonotiske smittestoffene oppført i kolonne 1 i vedlegg I. Kommisjonen skal underrettes om navnene og adressene til laboratoriene.
4. Visse ansvarsområder og oppgaver for de nasjonale referanselaboratoriene, særlig med hensyn til koordinering av deres aktiviteter og aktivitetene til relevante laboratorier i medlemsstatene utpekt i henhold til artikkel 12 nr. 1 bokstav a), kan fastsettes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

Artikkel 12 Godkjenning av laboratorier, kvalitetskrav og godkjente prøvemeter

1. Når laboratorier som deltar i kontrollprogrammer i henhold til artikkel 5 og 7, analyserer prøver for undersøkelser for forekomst av zoonosene og de zoonotiske smittestoffene det vises til i kolonne 1 i vedlegg I, skal de:
 - a) være utpekt av den vedkommende myndighet, og
 - b) anvende kvalitetssikringssystemer som oppfyller kravene i den aktuelle EN/ISO-standarden, senest innen 24 måneder etter denne forordnings ikrafttredelse eller innen 24 måneder etter at nye zoonoser eller zoonotiske smittestoffer er lagt til i kolonne 1 i vedlegg I.
2. Laboratoriene skal regelmessig delta i felles undersøkelser som er organisert eller samordnet av det nasjonale referanselaboratoriet.
3. Undersøkelser for forekomst av zoonosene og de zoonotiske smittestoffene det vises til i kolonne 1 i vedlegg I, skal gjennomføres ved hjelp av de metoder og protokoller som anbefales som referansemetoder av internasjonale standardorganer.

Alternative metoder kan brukes dersom de er validert i henhold til internasjonalt anerkjente retningslinjer og gir tilsvarende resultater som dem oppnådd med den relevante referansemetoden.

Når det er nødvendig, kan andre prøvemeter godkjennes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

Kapittel VII Gjennomføring

Artikkel 13 Gjennomførings- og overgangstiltak

Hensiktsmessige overgangs- eller gjennomføringstiltak, herunder nødvendige endringer i relevante helsesertifikater, kan treffes i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

Artikkel 14 Komité

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nedsatt ved forordning (EF) nr. 178/2002 (heretter kalt «komiteen»).
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet nevnt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF settes til tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 15 Samråd med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet

Kommisjonen skal rådføre seg med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet i ethvert spørsmål som omfattes av denne forordning, og som kan ha betydelig innvirkning på folkehelsen, særlig før den foreslår fellesskapsmål i samsvar med artikkel 4 eller spesifikke kontrollmetoder i samsvar med artikkel 8.

Artikkel 16 Rapport om finansieringsordninger

1. Kommisjonen skal innen tre år etter denne forordnings ikrafttredelse levere en rapport til Europaparlamentet og til Rådet.
2. Rapporten skal drøfte:
 - a) ordningene som er innført på fellesskapsplan og på nasjonalt plan for å finansiere tiltakene som er truffet for å kontrollere zoonoser og zoonotiske smittestoffer, og
 - b) ordningenes virkning på tiltakenes effektivitet.
3. Kommisjonens rapport skal, dersom det er hensiktsmessig, ledsages av relevante forslag.
4. Medlemsstatene skal, når de blir bedt om det, gi Kommisjonen all bistand som er nødvendig for at den skal kunne utarbeide rapporten.

Kapittel VIII Alminnelige bestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 17 Fellesskapskontroller

1. Sakkyndige fra Kommisjonen skal foreta kontroller på stedet i samarbeid med de vedkommende myndigheter i medlemsstatene for å sikre ensartet anvendelse av bestemmelsene i denne forordning, regler som er innført etter den, og alle beskyttelsestiltak. Medlemsstaten på hvis territorium det foretas kontroll, skal gi de sakkyndige all bistand som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. Kommisjonen skal underrette vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten om resultatene av kontrollene.
2. Bestemmelsene om gjennomføringen av denne artikkel, særlig dem som gjelder framgangsmåten for samarbeid med de nasjonale vedkommende myndigheter, skal fastlegges etter framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2.

Artikkel 18 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse seks måneder etter at den har trådt i kraft.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. november 2003.

For Europaparlamentet
P. COX
President

For Rådet
G. ALEMANN
Formann

Vedlegg I

Spesifiserte zoonoser og zoonotiske smittestoffer som det skal opprettes fellesskapsmål for reduksjon av prevalens for i henhold til artikkel 4

1. Zoonose eller zoonotisk smittestoff	2. Dyrepopulasjon	3. Trinn i næringskjeden	4. Dato da målet må være opprettet*	5. Dato som prøving må finne sted fra
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Flokker av avlsfjørfe av <i>Gallus gallus</i>	Primærproduksjon	► M1 18 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse ◀	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Verpehøner	Primærproduksjon	24 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse.	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Broilere	Primærproduksjon	36 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse.	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Kalkuner	Primærproduksjon	48 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse.	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Besetninger av slaktesvin	Slaktning	48 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse.	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Besetninger av avlssvin	Primærproduksjon	60 måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse.	18 måneder etter datoen angitt i kolonne 4

* Datoene er basert på antakelsen om at sammenlignbare data om prevalens er tilgjengelige minst seks måneder før opprettelsen av målet. Dersom slike data ikke er tilgjengelige, skal datoen for opprettelse av målet utsettes tilsvarende.

Vedlegg II

Kontroll av zoonoser og zoonotiske smittestoffer som er oppført i vedlegg I

A. Generelle krav for nasjonale kontrollprogrammer

Programmet må ta i betraktning den aktuelle zoonosens og/eller det zoonotiske smittestoffets egenskaper og den spesifikke situasjonen i medlemsstaten. Det må:

- (a) angi målet for programmet idet den aktuelle zoonosens eller det zoonotiske smittestoffets viktighet tas i betraktning,
- (b) oppfylle minstekravene til prøvetaking fastsatt i del B,
- (c) oppfylle de spesifikke kravene fastsatt i del C til E der det er relevant, og
- (d) omfatte følgende punkter:
 1. *Generelt*
 - 1.1. Forekomsten av den aktuelle zoonosen eller det zoonotiske smittestoffet i medlemsstaten med spesifikk referanse til resultatene som er oppnådd innenfor rammen av overvåkingen i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2003/99/EF.
 - 1.2. Det geografiske området eller, der det er hensiktsmessig, de epidemiologiske enhetene som programmet skal gjennomføres i.
 - 1.3. Struktur og organisasjon i de relevante vedkommende myndigheter.
 - 1.4. Godkjente laboratorier der prøvene som blir innsamlet innenfor programmet, blir analysert.

- 1.5. Metoder som benyttes ved undersøkelse av zoonosen eller det zoonotiske smittestoffet.
 - 1.6. Offisielle kontroller (herunder prøvetakingsprogrammer) på fôr-, flokk- og/eller besetningsplan.
 - 1.7. Offisielle kontroller (herunder prøvetakingsprogrammer) på andre trinn i næringsmiddelkjeden.
 - 1.8. Tiltak som de vedkommende myndigheter har truffet med hensyn til dyr eller produkter som det er påvist zoonoser eller zoonotiske smittestoffer i, særlig for å beskytte folkehelsen, og alle forebyggende tiltak som er truffet, for eksempel vaksinerings.
 - 1.9. Relevant nasjonal lovgivning, herunder alle nasjonale bestemmelser om aktivitetene det vises til i artikkel 1 nr. 3 bokstav b).
 - 1.10. Enhver økonomisk støtte som er gitt til næringsmiddel- og fôrforetak innenfor det nasjonale kontrollprogrammet.
2. Når det gjelder næringsmiddel- og fôrforetak som omfattes av programmet
 - 2.1. Strukturen på produksjonen av de gitte artene og produkter av dem.
 - 2.2. Strukturen på produksjonen av fôr.
 - 2.3. Relevante retningslinjer for god praksis for husdyrhold eller andre retningslinjer (obligatoriske eller frivillige) som minst definerer:
 - administrering av hygiene på driftsenheter,
 - tiltak for å forebygge innkommende infeksjoner som finnes hos dyr, i fôr, i drikkevann og hos personer som arbeider på driftsenheter, og
 - hygiene ved transport av dyr til og fra driftsenheter.
 - 2.4. Rutinemessig veterinærtilsyn på driftsenheter.
 - 2.5. Registrering av driftsenheter.
 - 2.6. Fortegnelser på driftsenheter.
 - 2.7. Dokumenter som følger med dyrene ved forsendelser.
 - 2.8. Andre relevante tiltak for å sikre dyrenes sporbarhet.

B. Minstekrav til prøvetaking

1. Etter at det relevante kontrollprogrammet det vises til i artikkel 5, er godkjent, må driftsansvarlige for næringsmiddelforetak få tatt og analysert prøver for undersøkelser for zoonosene og de zoonotiske smittestoffene angitt i kolonne 1 i vedlegg I, og overholde minstekravene for prøvetaking som er angitt i følgende tabell.

1. Zoonose eller zoonotisk smittestoff	2. Dyrepopulasjon	3. Faser i produksjonen som prøvetakingen må dekke
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Flokker av avlsfjørfe av <i>Gallus gallus</i> :	
	– flokker til oppdrett	– daggamle kyllinger
		– fire uker gamle fugler
		– to uker før overflytting til verpefase eller verpeenhet
	– voksne flokker av avlsfjørfe	– annenhver uke i verpeperioden
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Verpehøner:	
	– flokker til oppdrett	– daggamle kyllinger
		– unghøner to uker før overflytting til verpefase eller verpeenhet
	– flokker av verpehøner	– hver 15. uke i verpeperioden
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Broilere	– fugler som skal sendes til slaktning*
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Kalkuner	– fugler som skal sendes til slaktning*
Alle serotyper av salmonella av betydning for folkehelsen	Svinebesetninger:	

1. Zoonose eller zoonotisk smittestoff	2. Dyrepopulasjon	3. Faser i produksjonen som prøvetakingen må dekke
	– avlssvin	– dyr som skal sendes til slakting, eller skrotter på slakteriet
	– slaktesvin	– dyr som skal sendes til slakting, eller skrotter på slakteriet

* Resultatene av analysen av prøvene må være kjent før dyrene sendes til slakteriet.

2. Kravene fastsatt i punkt 1 berører ikke kravene i Fellesskapets regelverk om kontroll *ante mortem*.
3. Resultatene av analysen må registreres, sammen med følgende opplysninger:
 - (a) dato og sted for prøvetakingen, og
 - (b) identifikasjon av flokken/besetningen.
4. Immunologisk prøving kan ikke benyttes dersom dyrene er blitt vaksinert, med mindre det er påvist at vaksinen som benyttes, ikke påvirker prøvemethoden som anvendes.

► M4 C. Særlige krav til avlsflokker av *Gallus gallus* og avlskalkuner

1. Tiltakene nevnt i nr. 3-5 skal treffes når analysen av prøver som er tatt i samsvar med del B eller i samsvar med prøveprogrammene omhandlet i vedleggene til kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005¹ og forordning (EF) nr. 584/2008,² viser at det forekommer *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i en avlsflokk av *Gallus gallus* eller avlskalkuner under omstendighetene nevnt i nr. 2.

¹ EUT L 170 av 1.7.2005, s. 12.

² EUT L 162 av 21.6.2008, s. 13.

◀ M4

2.
 - a) Dersom den vedkommende myndighet har godkjent analysemetoden som benyttes til prøver som tas i henhold til del B, kan den kreve at tiltakene som er fastsatt i punkt 3 til 5, skal iverksettes når analysen påviser forekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*.
 - b) Ellers må tiltakene fastsatt i punkt 3 til 5 treffes når den vedkommende myndighet bekrefter en mistanke om forekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* som har oppstått ved analyse av prøver gjennomført i henhold til del B.
3. Ikke-rugede egg fra flokken må ødelegges.

Slike egg kan likevel brukes til menneskelig konsum dersom de behandles på en måte som sikrer eliminering av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i samsvar med Fellesskapets regelverk om næringsmiddelhygiene.
4. Alle fugler i flokken, herunder daggamle kyllinger, må slaktes eller ødelegges slik at risikoen for spredning av salmonella reduseres så mye som mulig. Slakting må gjennomføres i samsvar med Fellesskapets regelverk om næringsmiddelhygiene. Produkter avledet av slike fugler kan markedsføres for menneskelig konsum i samsvar med Fellesskapets regelverk om næringsmiddelhygiene, og del E når den er gjeldende. Dersom de ikke er beregnet på konsum, må slike produkter brukes eller håndteres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om fastsettelse av helseregler for biprodukter av dyr som ikke er beregnet på menneskelig konsum.¹
5. Der rugeegg fra flokker der *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* forekommer, forsatt er til stede i et klekkeri, må de ødelegges eller behandles i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002.

► M6

6. Alle henvisninger i dette avsnitt til «*Salmonella typhimurium*» skal også omfatte monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12:i:-.

◀ M6

¹ EFT L 273 av 10.10.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 808/2003 (EUT L 117 av 13.5.2003, s. 1).

◀ M3

D. Særlige krav til flokker av verpehøner

1. Egg skal ikke brukes til direkte konsum med mindre de kommer fra en kommersiell flokk av verpehøner som omfattes av et nasjonalt program utarbeidet i henhold til artikkel 5, og ikke er underlagt offentlige restriksjoner.
2. Egg som kommer fra flokker med ukjent helsetilstand, som mistenkes å være infisert med *Salmonella*-serotyper det er fastsatt reduksjonsmål for, eller som er påvist som infeksjonskilden ved utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom, kan bare brukes til direkte konsum dersom de behandles på en måte som sikrer at alle *Salmonella*-serotyper som er av betydning for menneskers helse, elimineres, i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene.

Egg som kommer fra flokker med ukjent helsetilstand, som mistenkes å være infisert med *Salmonella*-serotyper det er fastsatt reduksjonsmål for, eller som er påvist som infeksjonskilden ved utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom

- a) skal anses som egg i klasse B, som nevnt i artikkel 2 nr. 4 i kommisjonsforordning (EF) nr. 557/2007 om fastsettelse av detaljerte regler for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1028/2006 om markedsstandarder for egg,¹
 - b) skal merkes med påtegningen nevnt i artikkel 10 i kommisjonsforordning (EF) nr. 557/2007, noe som klart skiller dem fra egg i klasse A før de blir omsatt på markedet,
 - c) skal ikke tas inn på emballeringsbedrifter med mindre vedkommende myndighet er tilfredse med tiltakene for å hindre eventuell krysskontaminering med egg fra andre flokker.
3. Når fugler fra infiserte flokker slaktes eller tilintetgjøres, skal det treffes tiltak for å redusere risikoen for spredning av zoonoser så mye som mulig. Slakting skal utføres i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene. Produkter som er framstilt av slike fugler, kan omsettes for konsum i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene, og når den har fått anvendelse, del E. Dersom disse produktene ikke er beregnet på konsum, skal de brukes eller disponeres i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002.
 4. For å utelukke at de første resultatene er falske positive bør den kompetente myndighet kunne oppheve de restriksjoner som er fastsatt i nr. 2 i denne delen
 - a) dersom den epidemiologiske undersøkelsen av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i henhold til artikkel 8 i direktiv 2003/99/EF viser at *Salmonella* ssp. i flokken av verpehøner ikke er kilde til smitte for mennesker ved konsum av egg eller eggprodukter,
 - b) dersom flokken omfattes av et nasjonalt program utarbeidet i henhold til artikkel 5 og *Salmonella*-serotyper det er fastsatt reduksjonsmål for, ikke er bekreftet følgende prøvetakingsprotokoll som utføres av vedkommende myndighet:
 - i) de tekniske spesifikasjonene nevnt i artikkel 5 i kommisjonsvedtak 2004/665/EF (7 prøver); det må imidlertid tas en delprøve på 25 gram for hver avførings- og støvprøve for analyse; alle prøver skal analyseres separat, eller
 - ii) bakteriologisk undersøkelse av blindtarm og eggleder hos 300 fugler, eller
 - iii) bakteriologisk undersøkelse av skall av og innholdet i 4000 egg fra hver flokk i samleprøver på opptil 40 egg.

I tillegg til prøvetakingen nevnt i bokstav b), skal vedkommende myndighet påvise at bruk av antimikrobielle stoffer, som potensielt kan påvirke resultatet av analysene av prøven, ikke forekommer.

¹ EUT L 132 av 24.5.2007, s. 5.

◀ M3

E. Særlige krav til ferskt kjøtt

▶ M7

1. Fra 1. desember 2011 skal ferskt fjørefkjøtt fra dyrebestander oppført i vedlegg I oppfylle det relevante mikrobiologiske kriteriet fastsatt i rad 1.28 i kapittel 1 i vedlegg I til kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005.*

◀ M7

2. Innen 72 måneder etter at denne forordning trer i kraft, skal det fastsettes detaljerte regler for dette kriteriet i samsvar med framgangsmåten det vises til i artikkel 14 nr. 2. De vil særlig spesifisere prøvetakingsordninger og analytiske metoder.
3. Kriteriet fastsatt i nr. 1 gjelder ikke ferskt fjørfekjøtt beregnet på industriell varmebehandling eller annen behandling for å eliminere salmonella i samsvar med Fellesskapets regelverk om næringsmiddelhygiene.

* ► M7 EUT L 338 av 22.12.2005, s. 1. ◀ M7

Vedlegg III

Særlige kriterier for bestemmelse av salmonellaserotyper av betydning for folkehelsen

Ved bestemmelse av hvilke salmonellaserotyper av betydning for folkehelsen som fellesskapsmålene skal gjelde for, må følgende kriterier tas i betraktning:

1. de vanligste salmonellaserotypene i salmonellose hos mennesker på grunnlag av data som er innsamlet gjennom EF-overvåkingssystemer,
2. smitteveien (det vil si forekomst av serotypen i relevante dyrepopulasjoner og fôr),
3. hvorvidt noen serotyper viser en hurtig og nylig evne til å spre og forårsake sykdommer hos mennesker og dyr,
4. hvorvidt noen serotyper viser økt virulens, for eksempel med hensyn til spredningsmåte, eller resistens mot relevante behandlinger av infeksjoner hos mennesker.

Forordning (EF) nr. 1177/2006

Uoffisiell versjon.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 29 (forordning (EF) nr. 1177/2006) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg I til EØS-avtalen.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1177/2006

av 1. august 2006

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til krav til anvendelsen av særlige kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale programmer for bekjempelse av salmonella i fjørfe

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR¹ –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

Under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,² særlig artikkel 8 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 2160/2003 er det fastsatt regler for påvisning og bekjempelse av salmonella i fjørfe. I henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav d) i forordning (EF) nr. 2160/2003, kan det besluttes at visse særlige kontrollmetoder ikke skal brukes som en del av de nasjonale kontrollprogrammene som er opprettet av medlemsstatene for å oppnå fellesskapsmålene utarbeidet i samsvar med nevnte forordning.
- 2) Det kan i henhold til artikkel 8 nr. 1 bokstav a) og b) i forordning (EF) nr. 2160/2003 besluttes at særlige kontrollmetoder kan eller skal anvendes for å redusere prevalensen av zoonoser og zoonotiske smittestoffer i primærproduksjonsfasen for dyr og på andre trinn i næringsmiddelkjeden, og det kan vedtas regler om vilkårene for bruk av disse metodene.
- 3) I henhold til artikkel 15 i forordning (EF) nr. 2160/2003 skal Kommisjonen rådspørre Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) før den foreslår regler for særlige kontrollmetoder.
- 4) Kommisjonen har rådspurt EFSA om bruken av antimikrobielle stoffer og vaksiner for å bekjempe salmonella i fjørfe. Som følge av denne rådspørringen utstedte EFSA to separate uttalelser om disse emnene 21. oktober 2004.

- 5) I sin uttalelse om bruk av antimikrobielle stoffer for å bekjempe salmonella i fjørfe, fraråder EFSA bruken av antimikrobielle stoffer på grunn av risikoene for folkehelsen med hensyn til utvikling, utvelging og spredning av resistens. Bruken av antimikrobielle stoffer bør være underlagt formelt definerte vilkår som sikrer vern av folkehelsen, og må være behørig begrunnet på forhånd og registrert av vedkommende myndighet.
- 6) På grunnlag av EFSAs uttalelse bør det derfor fastsettes at antimikrobielle stoffer ikke bør anvendes som del av nasjonale kontrollprogrammer som skal vedtas i samsvar med artikkel 6 i forordning (EF) nr. 2160/2003, bortsett fra i ekstraordinære tilfeller som er nevnt av EFSA i dets uttalelse.
- 7) Under alle omstendigheter bør det bare benyttes veterinærpreparater som er godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater³ eller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 av 31. mars 2004 om fastsettelse av fellesskapsframgangsmåter for godkjenning og overvåking av legemidler for mennesker og dyr og om opprettelse av et europeisk kontor for legemidler.⁴
- 8) Antimikrobielle veterinærpreparater betegnes som «antimikrobielle stoffer» i denne forordning. Produkter som er godkjent som tilsetningsstoffer i fôrvarer i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning nr. (EF) 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer for bruk i fôrvarer,⁵ anses imidlertid også som antimikrobielle stoffer. De bør utelukkes fra denne forordnings virkeområde, fordi bruken av disse tilsetningsstoffene kan være et middel for å begrense salmonellainfeksjon gjennom fôret, uten at de er knyttet til utvikling, utvelging og spredning av resistens.
- 9) I sin uttalelse om bruken av vaksiner for å bekjempe salmonella i fjørfe, konkluderte EFSA med at vaksinasjon av fjørfe anses som et tilleggstiltak for å øke fuglenes motstandsdyktighet mot salmonellaeksponering og minske utskillingen av bakterier.
- 10) I sin uttalelse erklærte EFSA dessuten særlig, forutsatt at påvisningsmetodene kan skille vaksinstammer fra ville stammer, at både inaktiverte og levende vaksiner som for tiden er tilgjengelige, kan brukes risikofritt i hele levetiden til fuglene, bortsett fra i tilbakeholdingstiden før slakting, og når det gjelder levende vaksiner, på verpehøner i produksjonsperioden. Vaksinasjon av verpehøner anses å være nyttig som et tiltak for å minske utskillingen av bakterier og kontaminering av egg, når formålet er å minske høye prevalenser. *Salmonella enteritidis* er den viktigste årsaken til utbrudd hos mennesker gjennom konsum av egg.
- 11) På grunnlag av EFSAs uttalelse bør det derfor fastsettes at levende vaksiner som for tiden er tilgjengelige, ikke bør anvendes på verpehøner i produksjonstiden som del av nasjonale kontrollprogrammer som skal vedtas i samsvar med artikkel 6 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Levende vaksiner bør ikke brukes dersom ikke produsenten kan framlegge en egnet metode for å skille bakteriologisk mellom ville salmonellastammer og vaksinstammer.
- 12) På grunnlag av eksisterende vitenskapelige bevis bør bruken av levende eller inaktiverte vaksiner mot *Salmonella enteritidis* være obligatorisk i medlemsstater med en høy prevalens for å forbedre vernet av folkehelsen. Prevalensen av *Salmonella enteritidis* som ble vist under en referanseundersøkelse i samsvar med kommisjonsvedtak 2004/665/EF⁶ og som ledd i prøveprogrammene fastsatt i artikkel 4 nr. 2 bokstav d) i forordning (EF) nr. 2160/2003, bør brukes som terskelverdi for obligatorisk vaksinasjon.
- 13) Når det gjelder flokker av avlsfjørfe, er det i kommisjonsforordning (EF) nr. 1091/2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til krav til anvendelsen av særlige kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale programmer for kontroll av salmonella,⁷ fastsatt bestemmelser for bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner som del av nasjonale programmer for kontroll av salmonella i flokker av avlsfjørfe av *Gallus gallus*.
- 14) Av klarhetshensyn bør forordning (EF) nr. 1091/2005 oppheves og erstattes av denne forordning.
- 15) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelsen fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

1 Ordlyden i fortalen til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.

2 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 (EUT L 170 av 1.7.2005, s. 12).

3 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/28/EF (EUT L 136 av 30.4.2004, s. 58).

4 EUT L 136 av 30.4.2004, s. 1.

5 EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

6 EUT L 303 av 30.9.2004, s. 30.

7 EUT L 182 av 13.7.2005, s. 3.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Artikkel 1

Ved denne forordning er det fastsatt visse regler for bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer vedtatt i henhold til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 2160/2003 (nasjonale kontrollprogrammer).

Artikkel 2 Bruk av antimikrobielle stoffer

1. Antimikrobielle stoffer skal ikke brukes som en særlig metode for å bekjempe salmonella i fjørfe.
2. Som unntak fra nr. 1, og på de vilkårene som er angitt i bokstav a), b) og c), samt i nr. 3 i denne artikkel, kan antimikrobielle stoffer som er godkjent i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2001/82/EF eller artikkel 3 i forordning 726/2004/EF, brukes i følgende ekstraordinære tilfeller:
 - a) fjørfe som viser kliniske tegn på salmonellainfeksjon, som antas å påføre dyrene unødig lidelse; angrepne flokker behandlet med antimikrobielle stoffer skal fortsatt anses å være angrepet av salmonella; det skal treffes egnede tiltak i flokker av avlsfjørfe for mest mulig å redusere risikoen for å spre salmonella i den øvrige delen av avlspyramiden,
 - b) bevaring av verdifullt genetisk materiale i flokker av avlsfjørfe for å etablere nye salmonellafrie flokker, herunder «eliteflokker», flokker av truede arter og flokker som holdes for forskningsformål; fra kyllinger klekket fra rugeegg som er innsamlet fra fjørfe behandlet med antimikrobielle stoffer, skal det i oppdrettsfasen tas prøver hver 14. dag, etter en ordning som tar sikte på å påvise en prevalens av relevant salmonella på 1 %, med et konfidensintervall på 95 %,
 - c) godkjenning gitt av vedkommende myndighet i hvert enkelt tilfelle for andre formål enn bekjempelse av salmonella i en flokk som er mistenkt å være angrepet av salmonella, særlig etter en epidemiologisk undersøkelse av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom eller påvisning av salmonella ved rugeriet eller driftsenheten; medlemsstatene kan imidlertid ved nødssituasjoner beslutte å tillate behandling uten forutgående godkjenning, forutsatt at en godkjent veterinær tar prøver som definert i artikkel 2 bokstav g) i forordning (EF) nr. 854/2004 og at behandlingen omgående meldes til vedkommende myndighet; flokkene skal anses å være angrepet av salmonella dersom prøvetakingen ikke fant sted i samsvar med bestemmelsene i dette nummer.
3. Bruken av antimikrobielle stoffer skal overvåkes av vedkommende myndighet, og skal meldes til denne. Denne bruken skal om mulig skje på grunnlag av resultatene av bakteriologisk prøvetaking og av følsomhetsprøving.
4. Bestemmelsene nevnt i denne artikkel, får ikke anvendelse på stoffer, mikroorganismer eller preparater som er godkjent brukt som tilsetningsstoffer i fôrvarer i samsvar med artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003.

Artikkel 3 Bruk av vaksiner

1. Levende salmonellavaksiner skal ikke brukes innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer, dersom ikke produsenten kan framlegge en egnet metode for å skille mellom bakteriologisk ville salmonellastammer og vaksinstammer.
2. Levende salmonellavaksiner skal ikke brukes innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer på verpehøner i produksjonsperioden, med mindre det kan påvises at de er sikre i bruk, og at de er godkjent for slike formål i samsvar med direktiv 2001/82/EF.

3. Vaksinasjonsprogrammer mot *Salmonella enteritidis* som reduserer utskillingen av bakterier og kontamineringen av egg, skal minst anvendes i oppdrettsfasen på alle verpehøner senest fra 1. januar 2008 i alle medlemsstater, med mindre de har vist en prevalens på under 10 % på grunnlag av resultatene av referanseundersøkelsen som nevnt i artikkel 1 i kommisjonsvedtak 2004/665/EF,¹ eller på grunnlag av overvåkingen i forbindelse med oppfølgingen av fellesskapsmålet, som er fastsatt i samsvar med artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Vedkommende myndighet kan gi en driftsenhet fritak fra denne bestemmelsen, dersom:

- den anser det godtgjort at det er truffet forebyggende tiltak på oppdrettsenheten og på eggproduksjonsenheten, og
- det ikke er påvist *Salmonella enteritidis* på oppdretts- eller produksjonsenheten i 12 måneder før dyrene ankom driftsenheten.

1 EUT L 303, 30.09.2004 s. 30.

Artikkel 4 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse på hver enkelt fjørfebestand fra de datoene som er angitt i kolonne 5 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2160/2003.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 1. august 2006.

For Kommissjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommissjonen

Forordning (EU) nr. 200/2010

⁰ Tilføyd ved forskrift 4 juli 2011 nr. 735, endret ved forskrifter 13 feb 2012 nr. 142, 9 mai 2019 nr. 624.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 53 (forordning (EU) nr. 200/2010) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 200/2010 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) 2019/268.

- **B** Kommissjonsforordning (EU) nr. 200/2010 av 10. mars 2010 som endret ved
- **M1** Kommissjonsforordning (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011
- **M2** Forordning (EU) 2019/268 av 15. februar 2019

KOMMISSJONSFORORDNING (EU) nr. 200/2010 av 10. mars 2010

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av salmonellaserotyper i flokker av voksente avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*

EUROPAKOMMISSJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,¹ særlig artikkel 4 nr. 1 annet ledd og artikkel 13, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har som formål å sikre at det treffes tiltak for å påvise og bekjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoffer på alle relevante ledd i produksjonen, bearbeidningen og distribusjonen, særlig på primærproduksjonsnivå for å redusere deres prevalens og den risikoen de utgjør for menneskers helse.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal det fastsettes unionsmål for reduksjon av prevalensen av de zoonosene og zoonotiske smittestoffene som er oppført i vedlegg I til nevnte forordning innenfor dyrepopulasjonene oppført i det samme vedlegget. Det fastsettes også visse krav til disse målene i forordningen.
- 3) Vedlegg I til forordning (EF) nr. 2160/2003 omhandler alle salmonellaserotyper som er av betydning for menneskers helse i flokker av avlsfjerfe av arten *Gallus gallus*. Disse avlsflokkene kan spre salmonellainfeksjon til sitt avkom, særlig til flokker av verpehøner og broilere. En reduksjon i prevalensen av salmonella i avlsflokker bidrar derfor til bekjempelse av dette zoonotiske smittestoffet i egg og kjøtt fra avkommet som utgjør en betydelig risiko for menneskers helse.
- 4) I kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i flokker av avlsfjerfe av arten *Gallus gallus*² er det fastsatt et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i flokker av avlsfjerfe av arten *Gallus gallus* i en overgangsperiode som utløper 31. desember 2009. Innen denne datoen bør andelen av flokker av voksent avlsfjerfe av arten *Gallus gallus* som fortsatt er positive for *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium* og *Salmonella virchow* (heretter kalt relevante *Salmonella* spp.) være høyst 1 %. Det er derfor nødvendig å fastsette et varig unionsmål for reduksjon av relevante *Salmonella* spp. når denne perioden er utløpt.
- 5) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør det ved fastsettelsen av unionsmålet tas hensyn til de erfaringer som er gjort i forbindelse med gjeldende nasjonale tiltak og til de opplysninger som er oversendt Kommisjonen eller Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til gjeldende unionskrav, særlig i forbindelse med de opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer,³ særlig artikkel 5.
- 6) I samsvar med kravene i forordning (EF) nr. 2160/2003 er EFSA blitt rådspurt om fastsettelsen av det varige unionsmålet for avlsflokker av *Gallus gallus*. På dette grunnlag vedtok Vitenskapsgruppen for biologiske farer 26. mars 2009 på anmodning fra Europakommisjonen en vitenskapelig uttalelse om en kvantitativ vurdering av virkningen av fastsettelsen av et nytt mål for reduksjon av salmonella i avlshøner av arten *Gallus gallus*.⁴ Gruppen konkluderte med at risikoen for overføring fra avlshøner til deres avkom i kjedene fra broilerkjøtt og egg er størst for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Gruppen konkluderte dessuten med at EUs kontrolltiltak for disse to serotypene i avlshøner forventes å bidra til bekjempelsen av salmonellainfeksjoner i produksjonsbestanden og til å redusere risikoene fra fjørfe for menneskers helse. Av den vitenskapelige uttalelsen framgår det dessuten at fordelene ved ytterligere tiltak på EU-plan for å bekjempe andre serotyper i avlsdyr er relativt små: de er ikke så ofte forbundet med sykdommer hos mennesker og utgjør en mindre risiko for vertikal overføring.
- 7) Med hensyn til EFSA's vitenskapelige uttalelse og med tanke på at det er behov for mer tid for å vurdere utviklingen av salmonella i flokker etter innføringen av nasjonale bekjempelsesprogrammer, bør det opprettholdes et unionsmål for reduksjon av salmonella i flokker av voksent avlsfjerfe av arten *Gallus gallus* som tilsvarer målet fastsatt i forordning (EF) nr. 1003/2005.
- 8) For å kontrollere at unionsmålet er i ferd med å oppnås, er det nødvendig å fastsette gjentatte prøvetakinger av avlsflokker av *Gallus gallus*.
- 9) Nasjonale bekjempelsesprogrammer for å nå målet for 2010 er godkjent i samsvar med kommisjonsvedtak 2009/883/EF av 26. november 2009 om godkjenning av årlige og flerårige programmer for utryddelse, bekjempelse og overvåking av visse dyresykdommer og zoonoser som medlemsstatene har framlagt for 2010 og etterfølgende år, og om Fellesskapets finansielle bidrag til disse programmene.⁵ Disse programmene bygde på de rettslige bestemmelsene som gjaldt på det tidspunktet programmene ble framlagt. Programmene for avlsflokker av *Gallus gallus* ble godkjent på grunnlag av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1003/2005. Det er derfor behov for et overgangstiltak for bekjempelsesprogrammer som allerede er godkjent.

10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –

- 1 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1.
- 2 EUT L 170 av 1.7.2005, s. 12.
- 3 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.
- 4 EFSA Journal (2009) 1036, s. 1-68.
- 5 EUT L 317 av 3.12.2009, s. 36.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 Unionsmål

1. Fra og med 1. januar 2010 skal unionsmålet, som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003, for reduksjon av *Salmonella* spp. i avlsflokker av arten *Gallus gallus* (heretter kalt «unionsmålet») være som følger: andelen av flokker av voksent avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* som fortsatt er positiv for *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium*, herunder monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12:i:-, og *Salmonella virchow* (heretter kalt «de relevante salmonellaserotypene»), skal reduseres til høyst 1 %.

I medlemsstater med under 100 flokker av voksent avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* skal imidlertid unionsmålet fra og med 1. januar 2010 være at høyst én slik flokk i året fortsatt kan være positiv for de relevante salmonellaserotypene.

2. Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere at unionsmålet er i ferd med å oppnås, er fastsatt i vedlegget.

Artikkel 2 Ny vurdering av unionsmålet

Kommisjonen skal foreta en ny vurdering av unionsmålet, der den tar hensyn til opplysningene som er samlet inn i samsvar med prøveprogrammet fastsatt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning og etter kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 bokstav c) i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikkel 3 Oppheving av forordning (EF) nr. 1003/2005

1. Forordning (EF) nr. 1003/2005 oppheves.
2. Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 4 Overgangstiltak

Bestemmelsene i vedlegget til forordning (EF) nr. 1003/2005 får fortsatt anvendelse på bekjempelsesprogrammer som ble godkjent før denne forordning trer i kraft.

Artikkel 5 Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Det får anvendelse fra 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 10. mars 2010.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg
Prøveprogram som er nødvendig for å kontrollere at unionsmålet for reduksjon av de relevante salmonellaserotypene i flokker av voksent avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* er oppnådd

1. *Utvalgsgrunnlag*

Utvalgsgrunnlaget for å påvise forekomst av *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium* og *Salmonella virchow* (heretter kalt «de relevante salmonellaserotypene») skal omfatte alle avlsflokker av voksne tamfjørfe (*Gallus gallus*) på minst 250 fugler (heretter kalt «avlsflokker»). Det berører ikke bestemmelsene i forordning (EF) nr. 2160/2003 og direktiv 2003/99/EF med hensyn til kravene til overvåking av andre dyrepopulasjoner eller andre serotyper.

2. *Overvåking av avlsflokker*

2.1. *Sted, hyppighet og status for prøvetakingen*

Det skal tas prøver av avlsflokker på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak og innenfor rammen av offentlig kontroll.

2.1.1. *Prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak*

Prøvetakingen skal finne sted annenhver uke på det av følgende steder som vedkommende myndighet utpeker:

- a) i rugeriet eller
- b) i driftsenheten.

Vedkommende myndighet kan beslutte å anvende ett av alternativene nevnt i bokstav a) eller b) på hele prøveprogrammet for alle avlsflokker av broilere og ett av alternativene for alle avlsflokker av verpehøner. Prøvetaking av avlsflokker som legger rugeegg beregnet på handel innenfor Unionen, skal finne sted i driftsenheten.

Det skal innføres en framgangsmåte som sikrer at analyselaboratoriet umiddelbart underretter vedkommende myndighet dersom det påvises forekomst av de relevante salmonellaserotypene under prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak. Ansvar for at påvisning av forekomst av de relevante salmonellaserotypene framlegges i rett tid, skal fortsatt hvile på den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak og analyselaboratoriet.

Dersom unionsmålet er oppnådd i minst to sammenhengende kalenderår i hele medlemsstaten, kan vedkommende myndighet som unntak fra første ledd i dette nummer beslutte at prøvetakingen i driftsenheten begrenses til hver tredje uke. Vedkommende myndighet kan beslutte å beholde eller gå tilbake til et intervall på to uker mellom prøvetakingene dersom det påvises forekomst av de relevante salmonellaserotypene i en avlsflokk i driftsenheten og/eller i andre tilfeller der vedkommende myndighet finner det hensiktsmessig.

2.1.2. *Prøvetaking innenfor rammen av offentlig kontroll*

Prøvetaking innenfor rammen av offentlig kontroll skal omfatte følgende:

2.1.2.1. Dersom prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak finner sted i rugeriet:

- a) rutinemessig prøvetaking hver 16. uke i rugeriet,

- b) rutinemessig prøvetaking i driftsenheten to ganger i løpet av produksjonssyklusen: første gang innen fire uker etter overflytting til eggleggingsfase eller eggleggingsenhet, og annen gang mot slutten av eggleggingsfasen, tidligst åtte uker før slutten av produksjonssyklusen,
- c) bekreftende prøvetaking i driftsenheten når forekomst av relevante salmonellaserotyper er påvist ved prøvetaking i rugeriet.

2.1.2.2. Dersom prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetak finner sted i driftsenheten, skal rutinemessig prøvetaking gjennomføres tre ganger i løpet av produksjonssyklusen:

- a) innen fire uker etter overflytting til eggleggingsfase eller eggleggingsenhet,
- b) mot slutten av eggleggingsfasen, tidligst åtte uker før slutten av produksjonssyklusen,
- c) på et tidspunkt under produksjonssyklusen med tilstrekkelig avstand til prøvetakingen nevnt i bokstav a) og b).

2.1.2.3. Som unntak fra nr. 2.1.2.1 og 2.1.2.2 og dersom unionsmålet er nådd i minst to sammenhengende kalenderår i hele medlemsstaten, kan vedkommende myndighet erstatte den rutinemessige prøvetakingen med prøvetaking

- a) én gang i løpet av produksjonssyklusen i driftsenheten, og én gang i året i rugeriet, eller
- b) to ganger med tilstrekkelig mellomrom i løpet av produksjonssyklusen i driftsenheten.

Vedkommende myndighet kan imidlertid beslutte å beholde eller gå tilbake til prøvetakingen fastsatt i nr. 2.1.2.1 eller 2.1.2.2 dersom det påvises forekomst av de relevante salmonellaserotypene i en avlsflokk i driftsenheten og/eller i andre tilfeller der vedkommende myndighet finner det hensiktsmessig.

Prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak.

2.2. *Prøvetakingsprotokoll*

2.2.1. *Prøvetaking i rugeriet*

Det skal tas minst én prøve fra hver avlsflokk ved hver prøvetaking.

Prøvetakingen skal skje på en klekkedag når det er tilgang på prøver fra alle avlsflokker. Dersom dette ikke er mulig, skal det garanteres at prøvene tas fra hver flokk med minst det intervallet som er fastsatt i nr. 2.1.

Alt materiale fra alle klekkeapparater som det tas ut klekkede kyllinger fra på prøvetakingdagen, skal utgjøre en forholdsmessig andel av prøvene.

Dersom det er mer enn 50 000 egg fra én avlsflokk i klekkeapparaterne, skal det tas ytterligere en prøve fra den flokken.

Prøven skal minst omfatte

- a) én samleprøve av klekkepapir med synlig avføring tilfeldig utvalgt fra fem atskilte klekkekurver eller steder i klekkeapparatet slik at prøven omfatter et areal på minst 1m². Dersom rugeeggene fra en avlsflokk fyller mer enn ett klekkeapparat, skal det tas en slik samleprøve fra hvert av opptil fem klekkeapparater, eller
- b) én prøve tatt med en eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm² fra hele bunnen av minst fem klekkekurver umiddelbart etter at kyllingene er tatt ut, eller fra dun fra fem steder, herunder fra gulvet, i hvert av opptil fem klekkeapparater med klekkede egg fra flokken, idet det sikres at det tas minst én prøve fra hver flokk som eggene stammer fra, eller
- c) 10 g knekte eggeskall som tas fra opptil 25 atskilte klekkekurver (dvs. en utgangsprøve på 250 g) i opptil fem klekkeapparater med klekkede egg fra flokken, og som knuses og blandes til en delprøve på 25 g.

Framgangsmåten i bokstav a), b) og c) skal følges både ved prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak og ved prøvetaking innenfor rammen av offentlig kontroll. Det skal imidlertid ikke være obligatorisk å inkludere et klekkeapparat med egg fra

forskjellige flokker dersom minst 80 % av eggene kommer fra andre klekkeapparater som det tas prøver fra.

2.2.2. Prøvetaking i driftsenheten

2.2.2.1. Rutineprøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak

Prøvetakingen skal hovedsakelig bestå av avføringsprøver og skal ta sikte på å påvise en prevalens på 1 % i flokken med en pålitelighetsgrense på 95 %. For dette formål skal prøvene bestå av ett av følgende:

- a) Samleprøver av avføring som hver består av atskilte prøver av fersk avføring som hver veier minst 1 g og er tilfeldig tatt fra en rekke steder i fjørfehuset der avlsflokken holdes, eller fra hver gruppe av hus i driftsenheten der avlsflokken holdes, dersom avlsflokken har fri adgang til mer enn ett fjørfehus i en bestemt driftsenhet. Avføringen kan samles for analyse i minst to samleprøver.

Antallet steder som atskilte avføringsprøver skal tas fra for å kunne utgjøre en samleprøve, skal være som følger:

<i>Antall fugler som holdes i avlsflokken</i>	<i>Antall avføringsprøver som skal tas i avlsflokken</i>
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1000 eller flere	300

- b) Sokkeprøver og/eller støvprøver:

Overtrekkssokkene skal være tilstrekkelig absorberende til å kunne suge opp fuktighet. «Sokker» av gasbind skal også godtas for dette formål.

Overtrekkssokkenes overflate skal fuktet med et egnet fortynningsmiddel (f.eks. sterilt vann, 0,8 % natriumklorid, 0,1 % pepton i sterilt avionisert vann eller et annet fortynningsmiddel som er godkjent av vedkommende myndighet).

Den som tar prøven, skal gå omkring i fjørfehuset etter en rute som gir representative prøver fra alle deler av fjørfehuset eller den enkelte sektoren. Ruten skal omfatte arealer dekket med strø og arealer med spaltegulv, forutsatt at det er trygt å gå på spaltegulvet. Prøvetakingen skal omfatte alle innhegninger i hvert fjørfehus. Når prøvetakingen i den valgte sektoren er fullført, skal overtrekkssokkene tas forsiktig av slik at materialet som sitter fast på dem ikke faller av.

Prøvene skal omfatte

- i) fem par sokkeprøver som hvert dekker omtrent 20 % av fjørfehusets areal, og som for analyse kan samles til minst to samleprøver, eller
- ii) minst ett par sokkeprøver som dekker hele fjørfehusets areal samt en støvprøve som samles inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Støvprøven skal tas med én eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm².
- c) For avlsflokker i bur kan prøvene bestå av naturlig blandet avføring fra gjødselbånd, gjødselskraper eller gjødselkjellere, avhengig av type fjørfehus. To prøver på minst 150 g skal samles inn og analyseres hver for seg:
- i) gjødselbånd under hver rekke av bur som kjøres regelmessig og tømmes i en transportskrue eller på et transportbånd,
- ii) et system med gjødselkjeller der deflektorer under burene skraper gjødselen ned i gjødselkjelleren under fjørfehuset,

iii) et system med gjødselkjeller i et fjørfehus med trappebursystem der burene er forskjøvet i forhold til hverandre, og avføringen faller direkte ned i gjødselkjelleren.

Et fjørfehus inneholder vanligvis et hyllesystem med bur i flere rader. Samleprøven skal inneholde blandet avføring fra hver enkelt rad. To samleprøver skal tas fra hver avlsflokk som beskrevet i tredje til sjette ledd nedenfor.

I systemer med bånd eller skraper skal disse kjøres på prøvetakingsdagen før prøvetakingen påbegynnes.

I systemer med deflektorer under bur og skraper skal det samles inn blandet avføring som sitter fast på skrapen etter at den er kjørt.

I fjørfehus med trappebursystemer uten bånd eller skraper er det nødvendig å samle inn blandet avføring fra hele gjødselkjelleren.

I gjødselbåndsystemer skal det samles inn blandet avføring fra den enden av båndene der gjødselen tømmes.

► M2

- d) I bursystemer der det ikke samler seg en tilstrekkelig mengde avføring på gjødselskraper eller båndrensere ved den enden av båndene der tømningen foretas, skal det brukes fire eller flere fuktete stoffsvabere på minst 900 cm² per svabersokk, fuktet med et egnet fortynningsmiddel (for eksempel 0,8 % natriumklorid, 0,1 % pepton i sterilt avionisert vann, sterilt vann eller andre fortynningsmidler som er godkjent av vedkommende myndighet), til å svabre en så stor overflate som mulig ved den enden av båndene der tømningen foretas, ved alle tilgjengelige bånd etter at de har kjørt, slik at det sikres at hver svaber er belagt på begge sider med avføring fra gjødselbånd og gjødselskraper eller båndrensere.
- e) I fleretasjes låvesystemer eller hus for frittgående høner der det meste av avføringsmaterialet føres ut fra fjørfehuset med gjødselbånd, skal det tas ett par sokkeprøver ved å gå rundt i områdene med strø i samsvar med bokstav b), og minst to fuktete stoffsvabere tas med håndholdte svabere fra alle tilgjengelige gjødselbånd, som i bokstav d).

◀ M2

2.2.2.2.

Prøvetaking innenfor rammen av offentlig kontroll

- a) Rutinemessig prøvetaking skal utføres som beskrevet i nr. 2.2.2.1.
- b) Bekreftende prøvetaking når de relevante salmonellaserotypene er påvist ved prøvetaking i rugeriet, skal utføres som beskrevet i nr. 2.2.2.1.

Det kan samles inn ytterligere prøver med henblikk på eventuell påvisning av antimikrobielle eller bakterieveksthemmende stoffer på følgende måte: Fuglene velges tilfeldig fra hvert fjørfehus i driftsenheten, normalt opptil fem fugler fra hvert fjørfehus, med mindre vedkommende myndighet anser det nødvendig å ta prøver fra flere fugler.

Dersom infeksjonskilden ikke bekreftes, skal flokken eller dens avkom undersøkes for antimikrobiell resistens eller gjennomgå en ny bakteriologisk undersøkelse for forekomst av de relevante salmonellaserotypene før handelsrestriksjonene oppheves.

Dersom det påvises antimikrobielle eller bakterievekstoffremmende stoffer, skal salmonellainfeksjonen anses for å være bekreftet.

- c) Mistanke om falske resultater

I unntakstilfeller der vedkommende myndighet har grunn til å betvile resultatene (f.eks. falske positive eller falske negative resultater), kan den beslutte å gjenta undersøkelsene i samsvar med bokstav b).

3. *Undersøkelse av prøvene*
 3.1. *Transport og klargjøring av prøvene*
 3.1.1. *Transport*

Prøver skal helst sendes innen 24 timer etter innsamling som eksprespost eller med kurer til laboratoriene angitt i artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Dersom de ikke sendes innen 24 timer, skal de oppbevares nedkjølt. Prøvene kan transporteres ved omgivelsestemperatur så lenge for høy varme (over 25 °C) og eksponering for sollys unngås. På laboratoriet skal prøvene holdes nedkjølt inntil de skal undersøkes, noe som skal skje innen 48 timer fra mottak og innen 96 timer etter prøvetaking.

3.1.2.

Klekkpapir:

- a) Legg prøven i én liter bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur, og bland forsiktig.
- b) Fortsett dyrkingen av prøven ved hjelp av påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.

3.1.3.

Sokkeprøver og støvprøver:

- a) Sokkeprøvene og støvprøven (stoffsvaber) skal pakkes forsiktig ut slik at avføringsmaterialet eller det løse støvet som sitter fast på dem ikke faller av, og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur.
- b) Sokkeprøvene og stoffsvaberen skal være helt dekket av bufret peptonvann slik at det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven, og det kan derfor tilsettes mer bufret peptonvann om nødvendig.

Sokkeprøvene og stoffsvaberen skal klargjøres hver for seg.

- c) Dersom fem par sokkeprøver er samlet til to samleprøver, skal hver samleprøve legges i 225 ml bufret peptonvann, eller mer om nødvendig, slik at prøven er helt dekket og det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven.
- d) Rør om slik at prøven blir helt mettet, og fortsett dyrkingen etter påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.

3.1.4.

Andre avføringsprøver:

- a) Avføringsprøvene skal samles og blandes grundig, og en delprøve på 25 g skal tas ut til dyrking.
- b) Delprøven på 25 gram skal tilsettes i 225 ml bufret peptonvann, som er oppvarmet til romtemperatur.
- c) Prøven skal deretter dyrkes etter påvisningsmetoden beskrevet i nr. 3.2.

Dersom det er fastsatt ISO-standarder for klargjøring av relevante prøver for påvisning av salmonella, skal disse anvendes i stedet for bestemmelsene i nr. 3.1.2, 3.1.3 og 3.1.4 om klargjøring av prøver.

► M2

3.1.5.

Ved innsamling av stoffsvabere i samsvar med nr. 2.2.2.1 bokstav d) eller ett par sokkeprøver og to fuktete stoffsvabere i samsvar med 2.2.2.1 bokstav e) skal det blandes i samsvar med nr. 3.1.3 bokstav b).

◄ M2

3.2.

► M2

Påvisningsmetode

Påvisning av *Salmonella* spp. skal utføres i samsvar med EN ISO 6579-1.

◄ M2

Når det gjelder sokkeprøver, støvprøver og andre avføringsprøver som er nevnt i nr. 3.1, kan inkubert anrikningsbuljong med bufret peptonvann med sikte på framtidig dyrking samles inn. Inkuber i så fall begge prøvene i bufret peptonvann i samsvar med nr. 3.1.3. Ta 1 ml inkubert buljong fra hver prøve, og bland grundig. Ta deretter 0,1 ml av blandingen og inokuler MSRV-platene (modifisert halvfast Rappaport-Vassiladis-medium).

Prøvene i bufret peptonvann skal ikke rystes, dreies rundt eller beveges på annen måte etter inkuberingen, ettersom dette fører til at hemmende partikler frigjøres og den etterfølgende isoleringen i MSRV begrenses.

3.3. *Serotypebestemmelse*

Minst ett isolat fra hver positive prøve skal typebestemmes i henhold til Kaufmann-White-skjemaet.

► M2

3.4. *Alternative metoder*

Alternative metoder kan benyttes i stedet for metodene for påvisning og serotypebestemmelse fastsatt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 i dette vedlegg dersom de er validert i samsvar med EN ISO 16140-2 (for alternative påvisningsmetoder).

◄ M2

3.5. *Oppbevaring av stammer*

Det skal garanteres at minst én isolert stamme av de relevante salmonellaserotypene fra prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll per hus og per år lagres for mulig framtidig fagtyping eller prøving for antimikrobiell følsomhet ved bruk av de vanlige metodene for kultursamling, som skal sikre at stammene forblir intakte i minst to år. Dersom vedkommende myndighet beslutter det, skal isolater fra prøvetaking foretatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak også lagres for dette formål.

4. *Resultater og rapportering*

- I forbindelse med kontroll av at unionsmålet er oppnådd, skal en avlsflokk anses som positiv
- dersom forekomsten av de relevante salmonellaserotypene (bortsett fra vaksinstammer) er påvist i en eller flere prøver som er tatt i flokken, også dersom de relevante salmonellaserotypene bare er påvist i støvprøven, eller
 - dersom den bekreftende prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll i samsvar med nr. 2.2.2.2 bokstav b) ikke bekrefter påvisningen av de relevante salmonellaserotypene, men antimikrobielle eller bakerieveksthemmende stoffer er påvist i flokken.

Denne regelen får ikke anvendelse i unntakstilfellene nevnt i nr. 2.2.2.2 bokstav c), der det opprinnelige positive resultatet for salmonella fra prøvetakingen på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak ikke ble bekreftet ved prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll.

En positiv avlsflokk skal telles bare én gang, uavhengig av hvor ofte de relevante salmonellaserotypene er påvist i denne flokken i løpet av produksjonsperioden eller om prøvetakingen ble utført på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak eller av vedkommende myndighet. Dersom prøvetaking i løpet av produksjonsperioden går over to kalenderår, skal resultatene for hvert år framlegges hver for seg.

Rapporteringen skal omfatte

- a) en nærmere beskrivelse av valget av metode for prøvetakingen og typen prøver som er tatt,
- b) det samlede antallet flokker av voksne avlsdyr på minst 250 fugler som det er tatt prøver av minst én gang i løpet av rapporteringsåret,
- c) resultatene av prøvene, herunder
 - i) det samlede antallet avlsflokker som er positive for enhver type salmonella i medlemsstaten,
 - ii) antallet avlsflokker som er positive for minst én av de relevante salmonellaserotypene,
 - iii) antallet avlsflokker som er positive for hver enkelt salmonellaserotype eller for en uspesifisert salmonella (isolater som ikke kan typebestemmes eller som ikke er serotypebestemt),
- d) antallet tilfeller der den opprinnelige positive salmonellaprøven fra prøvetakingen på initiativ fra den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak ikke ble bekreftet ved prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll,
- e) forklaringer av resultatene, særlig når det gjelder unntakstilfeller.

Resultatene og eventuelle ytterligere relevante opplysninger skal tas med i rapporten om tendenser og kilder som fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i direktiv 2003/99/EF.

Forordning (EU) nr. 517/2011

0 Tilføyd ved forskrift 13 feb 2012 nr. 142, endret ved forskrift 9 mai 2019 nr. 624.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 55 (forordning (EU) nr. 517/2011) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 517/2011 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) 2019/268.

► **B** Kommissjonsforordning (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011 som endret ved:

► **M1** Forordning (EU) 2019/268 av 15. februar 2019

KOMMISSJONSFORORDNING (EU) nr. 517/2011 av 25. mai 2011

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommissjonsforordning (EU) nr. 200/2010

EUROPAKOMMISSJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,¹ særlig artikkel 4 nr. 1 annet ledd og artikkel 13 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har til formål å sikre at det treffes tiltak for å påvise og bekjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoffer i alle relevante ledd i produksjonen, bearbeidningen og distribusjonen, særlig på primærproduksjonsnivå for å redusere deres prevalens og den risikoen de utgjør for menneskers helse.
- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal det fastsettes unionsmål for reduksjon av prevalensen av de zoonosene og zoonotiske smittestoffene som er oppført i vedlegg I til nevnte forordning innenfor dyrepopulasjonene oppført i det samme vedlegget. Det fastsettes også visse krav til disse målene i forordningen. En slik reduksjon er viktig med henblikk på de strenge tiltakene som må gjelde for angrepne flokker i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003. Særlig egg som kommer fra flokker med ukjent salmonellastatus, og egg som mistenkes å være angrepne, eller egg som kommer fra angrepne flokker, kan bare brukes til konsum dersom de behandles på en måte som sikrer at alle serotyper av salmonella som er av betydning for menneskers helse elimineres i samsvar med Unionens regelverk for næringsmiddelhygiene.
- 3) Vedlegg I til forordning (EF) nr. 2160/2003 omhandler alle salmonellaserotyper som er av betydning for menneskers helse i flokker av verpehøner av arten *Gallus gallus*. Nevnte flokker av verpehøner kan spre salmonellainfeksjon gjennom sine egg til forbrukeren. En reduksjon i prevalensen av salmonella i flokker av verpehøner bidrar derfor til bekjempelse av dette zoonotiske smittestoffet i egg, som utgjør en betydelig risiko for menneskers helse.

- 4) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2005 av 31. juli 2006 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper hos verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 1003/2005² er det fastsatt et unionsmål for reduksjon av prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i voksne verpehøner av *Gallus gallus*. Unionsmålet for hver medlemsstat er en årlig minste prosentvis reduksjon hos positive flokker av voksne verpehøner på 10 til 40 %, avhengig av prevalensen i foregående år, eller en reduksjon til høyst 2 %.
- 5) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør det ved fastsettelsen av unionsmålet tas hensyn til de erfaringer som er gjort i forbindelse med gjeldende nasjonale tiltak og til de opplysninger som er oversendt Kommisjonen eller Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til gjeldende unionskrav, særlig i forbindelse med de opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, som endrer rådsvedtak 90/424/EF og opphever rådsdirektiv 92/117/EØF,³ og idet det tas særlig hensyn til artikkel 5 når unionsmålet fastsettes.
- 6) Fellesskapets sammendragsrapport om tendenser og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i Den europeiske union i 2008⁴ viste at *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* er de serovarene som oftest er forbundet med sykdommer hos mennesker. Tilfeller hos mennesker som skyldes *S. enteritidis* gikk merkbart ned i 2008, mens tilfeller av *S. typhimurium* økte. I samsvar med kravene i forordning (EF) nr. 2160/2003 er EFSA blitt rådspurt om fastsettelsen av det varige unionsmålet for flokker av verpehøner av arten *Gallus gallus*.
- 7) På anmodning fra Kommisjonen vedtok EFSA's vitenskapsgruppe for biologiske farer 10. mars 2010 en vitenskapelig uttalelse om en kvantitativ beregning av virkningen av fastsettelsen av et nytt mål for reduksjon av salmonella i verpehøner.⁵ Den konkluderer med at *Salmonella enteritidis* er den vanligste vertikalt overførte zoonotiske salmonellaserotype hos fjørfe. Den konkluderer også med at Unionens kontrolltiltak for verpehøner har bidratt til å bekjempe salmonellainfeksjoner i produksjonsbestanden og redusere risikoene fra fjørfe for menneskers helse.
- 8) Monofasiske stammer av *Salmonella typhimurium* har raskt blitt en av de mest vanlige salmonellaserotyper i flere dyrearter og i kliniske isolater fra mennesker. I henhold til den vitenskapelige uttalelsen om overvåking og vurdering av risikoen for menneskers helse av «*Salmonella typhimurium*-lignende stammer»,⁶ vedtatt av EFSA's vitenskapsgruppe for biologiske farer 22. september 2010, betraktes monofasiske *Salmonella typhimurium*-stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:- som varianter av *Salmonella typhimurium* og utgjør en risiko for menneskers helse sammenlignet med andre *Salmonella typhimurium*-stammer.
- 9) Av hensyn til klarheten i Unionens regelverk er det derfor hensiktsmessig å endre forordning (EF) nr. 2160/2003 og kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010 av 10. mars 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et unionsmål for reduksjon av prevalensen av salmonellaserotyper i flokker av voksent avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*⁷ for å fastsette at *Salmonella typhimurium* omfatter monofasiske stammer med antigenformelen 1,4,[5],12:i:-.
- 10) Med hensyn til den vitenskapelige uttalelsen av 22. september 2010 og med tanke på at det er behov for mer tid for å vurdere utviklingen av salmonella i flokker etter innføringen av nasjonale bekjempelsesprogrammer, er det hensiktsmessig å fastsette et unionsmål for reduksjon av salmonella i flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* som tilsvarer målet fastsatt i forordning (EF) nr. 1168/2006.
- 11) For å kontrollere at unionsmålet er i ferd med å oppnås, er det nødvendig å fastsette gjentatte prøvetakinger av flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus*.
- 12) De tekniske endringene som innføres ved vedlegget til denne forordning, kommer direkte til anvendelse og er harmonisert i medlemsstatene, og eventuelle tilpasninger i nasjonale bekjempelsesprogrammer i samsvar med denne forordning krever ikke Kommisjonens godkjenning.
- 13) Nasjonale bekjempelsesprogrammer for å oppnå unionsmålet for 2011 for flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* har blitt framlagt med tanke på samfinansiering i Unionen i samsvar med rådsvedtak 2009/470/EF av 25. mai 2009 om utgifter på veterinærområdet.⁸ Nevnte programmer var basert på forordning (EF) nr. 1168/2006 og godkjent i samsvar med kommisjonsbeslutning 2010/712/EU av 23. november 2010 om godkjenning av årlige og flerårige programmer for utrydding, bekjempelse og overvåking av visse dyresykdommer og zoonoser framlagt av medlemsstatene for 2011 og kommende år, og om fastsetting av Unionens finansielle bidrag.⁹
- 14) Forordning (EF) nr. 1168/2006 bør oppheves og erstattes av denne forordning. Resultatene som oppnås med de tekniske bestemmelsene i vedlegget til forordning (EF) nr. 1168/2006 er de samme som oppnås med vedlegget til denne forordning. Derfor vil medlemsstatene umiddelbart kunne anvende sistnevnte uten at det er behov for en overgangsperiode.

15) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem –

- 1 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1.
- 2 EUT L 211 av 1.8.2006, s. 4.
- 3 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.
- 4 EFSA Journal 2010 8(1):1496.
- 5 EFSA Journal 2010 8(4):1546.
- 6 EFSA Journal 2010 8(10):1826.
- 7 EUT L 61 av 11.3.2010, s. 1.
- 8 EUT L 155 av 18.6.2009, s. 30.
- 9 EUT L 309 av 25.11.2010, s. 18.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 Mål

1. Unionsmålet nevnt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003 for å redusere prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* («unionsmål»), skal fastsettes i henhold til følgende:

- a) en årlig minste prosentvis reduksjon hos positive flokker av voksne verpehøner som tilsvarende minst:
 - i) 10 % dersom prevalensen i foregående år var under 10 %,
 - ii) 20 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 10 % og under 20 %,
 - iii) 30 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 20 % og under 40 %,
 - iv) 40 % dersom prevalensen i foregående år var over eller lik 40 %,

eller

- b) en reduksjon i den høyeste prosentandelen til 2 % eller under for positive flokker av voksne verpehøner. For medlemsstater med under 50 flokker av voksne verpehøner, kan likevel ikke mer enn én voksen flokk fortsatt være positiv.

Unionsmålet skal nås hvert år basert på overvåkingen i foregående år. Med hensyn til målet for 2011 skal resultatene fra 2010, som er basert på overvåkingen utført i samsvar med artikkel 1 i forordning (EF) nr. 1168/2006, brukes som referanse.

Med hensyn til monofasisk *Salmonella typhimurium*, skal serotyper med antigenformel 1,4,[5],12:i:- omfattes av unionsmålet.

2. Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd, er fastsatt i vedlegget (prøveprogrammet).

Artikkel 2 Ny vurdering av unionsmålet

Kommisjonen skal foreta en gjennomgang av unionsmålet der den tar hensyn til opplysningene som er samlet inn i samsvar med prøveprogrammet og kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 bokstav c) i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikkel 3 Endring av forordning (EF) nr. 2160/2003

I del C i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal nytt ledd lyde:

«6. Alle henvisninger i dette avsnitt til «*Salmonella typhimurium*» skal også omfatte monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12:i:-,»

Artikkel 4 Endring av forordning (EF) nr. 200/2010

I artikkel 1 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Fra og med 1. januar 2010 skal unionsmålet, som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003, for reduksjon av *Salmonella* spp. i avlsflokker av arten *Gallus gallus* (heretter kalt «unionsmålet») være som følger: andelen av flokker av voksent avlsfjorfe av arten *Gallus gallus* som fortsatt er positiv for *Salmonella enteritidis*, *Salmonella infantis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella typhimurium*, herunder monofasisk *Salmonella typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12, *Salmonella virchow* (heretter kalt «de relevante salmonellaserotypene»), skal reduseres til høyst 1 %.

Artikkel 5 Oppheving av forordning (EF) nr. 1168/2006

Forordning (EF) nr. 1168/2006 oppheves.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 1168/2006 skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 6 Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 25. mai 2011.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg

Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd når det gjelder å redusere forekomsten av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos voksne verpehøner av arten *Gallus gallus*, som nevnt i artikkel 1 nr. 2

1. UTVALGSGRUNNLAG

Utvalgsgrunnlaget skal omfatte alle flokker av voksne verpehøner av arten *Gallus gallus* («flokker av verpehøner») innenfor rammen av de nasjonale bekjempelsesprogrammene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2160/2003.

2. OVERVÅKING AV FLOKKER AV VERPEHØNER

2.1. Hyppighet og status for prøvetakingen

Prøvetaking av flokker av verpehøner skal foretas på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket og av vedkommende myndighet.

Prøvetaking på den driftsansvarliges initiativ skal gjennomføres minst hver 15. uke. Den første prøvetakingen skal gjennomføres når verpehønene er 24 uker gamle +/- 2 uker.

Prøvetaking utført av vedkommende myndighet skal minst gjennomføres:

- a) på én flokk per år, per driftsenhet som omfatter minst 1 000 fugler,
- b) når fuglene er 24 uker gamle +/- 2 uker i flokker av verpehøner som holdes i bygninger der salmonella ble påvist i den foregående flokken,

- c) i alle tilfeller av mistanke om salmonellainfeksjon som en følge av undersøkelser av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i samsvar med artikkel 8 i direktiv 2003/99/EF eller i alle tilfeller der vedkommende myndighet mener det er hensiktsmessig, ved bruk av prøvetakingsprotokollen fastsatt i nr. 4 bokstav b) i del D i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003,
- d) på alle andre flokker av verpehøner på driftsenheten dersom *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* er påvist i en flokk av verpehøner på driftsenheten,
- e) i tilfeller der vedkommende myndighet mener det er hensiktsmessig.

En prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte en prøvetaking på initiativ fra den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

2.2.

Prøvetakingsprotokoll

For å sikre høyest mulig følsomhet ved prøvetakingen og at prøvetakingsprotokollen brukes riktig, skal vedkommende myndighet eller den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket sikre at prøvene tas av personer som har fått opplæring.

► M1

2.2.1.

Prøvetaking utført av den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket

- a) For flokker i bur skal det tas 2×150 gram naturlig blandet avføring som er samlet opp på gjødselskraper eller båndrensere, fra alle gjødselbånd eller gjødselskraper i fjørfehuset etter utgjødsling. For bursystemer uten gjødselskraper eller gjødselbånd skal det samles inn 2×150 gram blandet fersk avføring fra 60 forskjellige steder under burene i gjødselrennen.

I bursystemer der det ikke samler seg en tilstrekkelig mengde avføring på gjødselskraper eller båndrensere ved den enden av båndene der tømningen foretas, skal det brukes fire eller flere fuktete stoffsvabere på minst 900 cm² per svabersokk, til å svabre en så stor overflate som mulig ved den enden av båndene der tømningen foretas, ved alle tilgjengelige bånd etter at de har kjørt, slik at det sikres at hver svaber er belagt på begge sider med avføring fra gjødselbånd og gjødselskraper eller båndrensere.

- b) I låver eller hus for frittgående høner skal det tas prøver med to par svabersokker.

Svabersokkene må være tilstrekkelig absorberende til å kunne suge opp fuktighet. Svabersokkenes overflate må fuktetes med et egnet fortynningsmiddel.

Den som tar prøven, må gå omkring i fjørfehuset etter en rute som gir representative prøver fra alle deler av fjørfehuset eller den enkelte sektoren. Dette skal omfatte områder med strø og områder med spaltegulv, forutsatt at det er trygt å gå på spaltegulvet, men ikke områder utenfor fjørfehuset for flokker med adgang til utearealer. Prøvetakingen må omfatte alle innhegninger i hvert fjørfehus. Når prøvetakingen i den valgte sektoren er fullført, skal svabersokkene tas forsiktig av, slik at materialet som sitter fast på dem, ikke faller av.

I fleretasjes låvesystemer eller hus for frittgående høner der det meste av avføringsmaterialet føres ut fra fjørfehuset med gjødselbånd, skal det tas ett par sokkeprøver ved å gå rundt i områdene med strø samt minst ett ytterligere par med fuktete stoffsvabere fra alle tilgjengelige gjødselbånd, som i bokstav a) annet ledd.

De to prøvene kan samles sammen så de danner én prøve for testing.

◀ M1

2.2.2.

Prøvetaking utført av vedkommende myndighet

I tillegg til prøvene nevnt i nr. 2.2.1 må minst én prøve samles inn ved bruk av prøvetakingsprotokollen. Ytterligere prøver skal tas for å sikre representativ prøvetaking dersom det er nødvendig ut i fra flokkens fordeling eller størrelse.

Ved prøvetaking som nevnt i nr. 2.1 bokstav b), c), d) og e), skal vedkommende myndighet ved ytterligere relevant prøvetaking, dvs. laboratorieundersøkelser og/eller dokumentkontroll, forsikre seg om at resultatene av undersøkelsene for påvisning av salmonella hos fugler, ikke påvirkes av bruk av antimikrobielle stoffer i flokkene.

Når forekomst av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* ikke er påvist, men det er påvist antimikrobielle stoffer eller en bakterieveksthemmende virkning, skal flokken vurderes og regnes som en angrepet flokk av verpehøner i forbindelse med unionsmålet.

Vedkommende myndighet kan beslutte å tillate erstatning av én avføringsprøve eller ett par sokkeprøver med en støvprøve på 100 gram som samles inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Som et alternativ kan en eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm² brukes for å samle støv fra flere overflater i fjørfehuset, idet det sikres at hver svaber er godt dekket med støv på begge sider.

Vedkommende myndighet kan på grunnlag av en vurdering i hvert enkelt tilfelle av epidemiologiske parametere, dvs. biosikkerhet, flokkens fordeling eller størrelse eller andre relevante forhold, beslutte å øke minsteantallet prøver for å sikre representativ prøvetaking.

3. UNDERSØKELSE AV PRØVENE

3.1. *Transport og klargjøring av prøvene*

Prøver skal helst sendes innen 24 timer etter innsamling som eksprespost eller med kurer til laboratoriene angitt i artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Dersom de ikke sendes innen 24 timer, skal de oppbevares nedkjølt. Prøvene kan transporteres ved omgivelsestemperatur forutsatt at for høy varme (over 25 °C) eller eksponering for sollys unngås. På laboratoriet skal prøvene holdes nedkjølt inntil de skal undersøkes, noe som må skje innen 48 timer fra mottak og innen 4 dager etter prøvetaking.

Sokkeprøvene og støv- eller stoffsvaberen skal klargjøres hver for seg for prøver som utføres av vedkommende myndighet, men for prøver som utføres av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak kan de forskjellige prøvene kombineres i én prøve.

3.1.1. *Sokkeprøver og stoffsvaberprøver*

- De to parene sokkeprøver («sokker») eller støvprøver skal pakkes forsiktig ut slik at avføringsmaterialet ikke faller av, og samles og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur, alternativt må 225 ml fortynningsmiddel tilsettes direkte i de to parene med sokkeprøver i beholderen som laboratoriet mottok dem i. Sokkeprøvene eller stoffsvaberen skal være helt dekket av bufret peptonvann slik at det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven, og det kan derfor tilsettes mer bufret peptonvann om nødvendig.
- Prøven skal blandes til den er helt mett, og deretter dyrkes etter påvisningsmetoden fastsatt i nr. 3.2.

3.1.2. *Annet avføringsmateriale og støv*

- Avføringsprøvene skal samles og blandes grundig, og en delprøve på 25 gram tas ut til dyrking.
- Delprøven på 25 gram (eller 50 ml av suspensjon som inneholder 25 gram av utgangsprøven) skal tilsettes 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur.
- Prøven skal deretter dyrkes etter påvisningsmetoden fastsatt i nr. 3.2.

Dersom det er fastsatt ISO-standarder for klargjøring av relevante prøver for påvisning av salmonella, skal disse anvendes i stedet for bestemmelsene fastsatt i nr. 3.1.1 og 3.1.2.

► M1

3.1.3.

Ved innsamling av stoffsvabere i samsvar med nr. 2.2.1 bokstav a) annet ledd skal det blandes i samsvar med nr. 3.1.1.

◀ M1

3.2. Påvisningsmetode

► M1

Påvisning av *Salmonella* spp. skal utføres i samsvar med EN ISO 6579-1.

◄ M1

Etter inkuberingen skal prøvene i bufret peptonvann ikke rystes, dreies rundt eller beveges på annen måte.

3.3. Serotypebestemmelse

Minst ett isolat fra hver positive prøve som er tatt av vedkommende myndighet skal serotypebestemmes i henhold til Kaufmann-White-skjemaet. I isolater tatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal det minst utføres serotypebestemmelse for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.

► M1

3.4. Alternative metoder

Alternative metoder kan benyttes i stedet for metodene for påvisning og serotypebestemmelse fastsatt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 i dette vedlegg dersom de er validert i samsvar med EN ISO 16140-2 (for alternative påvisningsmetoder).

◄ M1

3.5. Prøving for antimikrobiell resistens

Isolatene skal prøves for antimikrobiell resistens i samsvar med artikkel 2 i kommisjonsvedtak 2007/407/EF.¹

3.6. Oppbevaring av stammer

Vedkommende myndighet skal garantere at minst én isolert stamme av de relevante salmonellaserotypene fra prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll per hus og per år lagres for mulig framtidig fagtyping eller prøving for antimikrobiell følsomhet ved bruk av de vanlige metodene for kultursamling, som skal sikre at stammene forblir intakte i minst to år.

Dersom vedkommende myndighet beslutter det, skal isolater fra prøvetaking foretatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak også lagres for dette formål.

4. RESULTATER OG RAPPORTERING

4.1. I forbindelse med kontroll av at unionsmålet er oppnådd, skal en flokk av verpehøner anses som positiv dersom:

- forekomsten av de relevante salmonellaserotypene (bortsett fra vaksinstammer) er påvist i en eller flere prøver som er tatt i flokken, også dersom de relevante salmonellaserotypene bare er påvist i støvprøven eller støvsvaberen, eller
- antimikrobielle stoffer eller bakterieveksthemmere er påvist i flokken.

Denne regelen får ikke anvendelse i unntakstilfellene nevnt i vedlegg II D nr. 4 i forordning (EF) nr. 2160/2003, der det opprinnelige positive resultatet for salmonella ikke ble bekreftet av gjeldende prøvetakingsprotokoll.

4.2. En positiv flokk av verpehøner skal bare telles én gang, uavhengig av:

- hvor mange ganger den aktuelle salmonellaserotypen er påvist i nevnte flokk i produksjonsperioden, eller
- hvorvidt prøvingen ble utført på initiativ fra driftsansvarlig for næringsmiddelforetaket eller vedkommende myndighet.

Dersom prøvetaking i løpet av produksjonsperioden går over to kalenderår, skal resultatene for hvert år framlegges hver for seg.

4.3. Rapporteringen skal omfatte:

- a) det samlede antall flokker av voksne verpehøner som det ble tatt prøver av minst én gang i løpet av rapporteringsåret,
- b) resultatene av prøvene, herunder
 - i) det samlede antallet flokker av verpehøner som er positive for enhver salmonellaserotype i medlemsstaten,
 - ii) antallet flokker av verpehøner som minst én gang er positive for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*,
 - iii) antallet flokker av verpehøner som er positive for hver enkelt salmonellaserotipe eller for en uspesifisert salmonella (isolater som ikke kan typebestemmes eller som ikke er serotypebestemt),
- c) forklaringer av resultatene, særlig vedrørende unntakstilfeller eller vesentlige endringer i antall flokker som det er foretatt prøving av og/eller som er påvist å være positive.

Resultatene og eventuelle ytterligere relevante opplysninger skal tas med i rapporten om tendenser og kilder som fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i direktiv 2003/99/EF.

¹ EUT L 153 av 14.6.2007, s. 26.

Forordning (EU) nr. 200/2012

⁰ Tilføyd ved forskrift 29 okt 2012 nr. 1000, endret ved forskrift 9 mai 2019 nr. 624.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 57 (forordning (EU) nr. 200/2012) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 200/2012 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) 2019/268.

► **B** Kommissjonsforordning (EU) nr. 200/2012 av 8. mars 2012 som endret ved:

► **M1** Forordning (EU) 2019/268 av 15. februar 2019

KOMMISSJONSFORORDNING (EU) nr. 200/2012 av 8. mars 2012

om et unionsmål for reduksjon av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i flokker av broilere, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003

EUROPAKOMMISSJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,¹ særlig artikkel 4 nr. 1 annet ledd, artikkel 8 nr. 1 annet ledd og artikkel 13 annet ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har som mål å sikre at det treffes hensiktsmessige og virkningsfulle tiltak for å påvise og bekjempe bl.a. salmonella i alle relevante ledd i produksjonen, særlig på primærproduksjonsnivå, dvs. i flokkene, for å redusere prevalensen av zoonotiske sykdomsframkallende stoffer som overføres gjennom næringsmidler, og dermed den risikoen de utgjør for menneskers helse.
- 2) I henhold til artikkel 4 nr. 5 i forordning (EF) nr. 2160/2003 skal det fastsettes unionsmål for å redusere prevalensen hos broilere av alle salmonellaserotyper som er av betydning for menneskers helse. En slik reduksjon er avgjørende for å sikre at kriteriene for salmonella i ferskt kjøtt fra broilere, som er oppført i del E i vedlegg II til nevnte forordning og i kapittel 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler,² skal kunne oppfylles.

- 3) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal unionsmålet omfatte et tall som angir den høyeste prosentandelen av epidemiologiske enheter som fortsatt er positive, og/eller den minste prosentvise reduksjonen i antallet epidemiologiske enheter som fortsatt er positive, når målet senest skal være nådd og definisjonen av prøveprogrammene som er nødvendige for å kontrollere at målet er nådd. Det skal også, når det er relevant, omfatte en definisjon av serotyper som er av betydning for menneskers helse.
- 4) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør det ved fastsettelsen av unionsmålet tas hensyn til de erfaringer som er gjort i forbindelse med gjeldende nasjonale tiltak og til de opplysninger som er oversendt Kommisjonen eller Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til gjeldende unionskrav, særlig i forbindelse med de opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, om endring av rådsvedtak 90/424/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 92/117/EØF,³ særlig artikkel 5.
- 5) I artikkel 1 nr. 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 646/2007 av 12. juni 2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til fellesskapsmålet for å redusere prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos broilere og om oppheving av forordning (EF) nr. 1091/2005,⁴ er målet for reduksjon av den høyeste prosentandelen av flokker av broilere som fortsatt er positive for disse to salmonellaserotypene, fastsatt til høyst 1 % eller mindre innen 31. desember 2011.
- 6) Unionens sammendragsrapport om tendenser og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i 2009⁵ viste at *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* er de serovarene som oftest er forbundet med sykdommer hos mennesker. Antall tilfeller hos mennesker som skyldtes *Salmonella enteritidis* gikk merkbart ned i 2009, mens antall tilfeller av *Salmonella typhimurium* økte.
- 7) I juli 2011 vedtok EFSA en vitenskapelig uttalelse om kvantitativ vurdering av virkningen av fastsettelsen av et nytt mål for reduksjon av *Salmonella* i broilere.⁶ Det konkluderes i uttalelsen med at *Salmonella enteritidis* er den vanligste overførte zoonotiske salmonellaserotypen fra foreldre til avkom hos fjørfe. EFSA påpekte også at Unionens kontrolltiltak for broilere har bidratt til en betydelig reduksjon i antall påviste tilfeller av salmonellose hos mennesker, forårsaket av broilere, sammenlignet med situasjonen i 2006. Målet bør derfor bekreftes.
- 8) Monofasiske stammer av *Salmonella typhimurium* har de senere årene utviklet seg til å bli en av de salmonellaserotypene som hyppigst påvises hos flere dyrearter og i kliniske isolater fra mennesker. I henhold til EFSAAs vitenskapelige uttalelse om overvåking og vurdering av risikoen for menneskers helse av «*Salmonella typhimurium*-lignende stammer», som ble vedtatt 22. september 2010,⁷ skal monofasiske *Salmonella typhimurium*-stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-, som omfatter stammer med eller uten O5-antigenet, anses som varianter av *Salmonella typhimurium* og utgjør en risiko for menneskers helse som kan sammenlignes med risikoen ved andre *Salmonella typhimurium*-stammer. *Salmonella typhimurium*-stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:- bør derfor inngå i målet.
- 9) For å kunne kontrollere at unionsmålet er nådd, er det nødvendig å ta prøver fra flokker av broilere gjentatte ganger. For at resultatene skal kunne vurderes og sammenlignes, er det nødvendig å fastsette et felles prøveprogram for å kontrollere om unionsmålet er nådd.
- 10) Nasjonale bekjempelsesprogrammer for å nå unionsmålet for 2012 for flokker av broilere av *Gallus gallus* er blitt framlagt med sikte på samfinansiering fra Unionen i samsvar med rådsbeslutning 2009/470/EF av 25. mai 2009 om utgifter på veterinærområdet.⁸ De tekniske endringene som gjøres i vedlegget til denne forordning, får direkte anvendelse. Kommisjonen trenger derfor ikke å godkjenne de nasjonale bekjempelsesprogrammene til gjennomføring av denne forordning på nytt. Det er derfor ikke behov for en overgangsperiode.
- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem –

1 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1.

2 EUT L 338 av 22.12.2005, s. 1.

3 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.

4 EUT L 151 av 13.06.2007, s. 21.

5 EFSA Journal 2011 9(3):2090.

6 EFSA Journal 2011 9(7):2106.

7 EFSA Journal 2010 8(10):1826.

8 EUT L 155 av 18.6.9.2009, s. 30.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 Unionsmål

1. Unionsmålet i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003 for reduksjon av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* hos broilere (heretter kalt «unionsmålet») er å redusere den største årlige prosentandelen av flokker av broilere som fortsatt er positive for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, til høyst 1 %.

Når det gjelder *Salmonella typhimurium*, skal serotyper med antigenformel 1,4,[5],12:i:- inngå i målet.

2. Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er nådd, er fastsatt i vedlegget (heretter kalt «prøveprogrammet»).

Artikkel 2 Ny vurdering av unionsmålet

Kommisjonen skal foreta en ny vurdering av unionsmålet, idet den tar hensyn til opplysningene som er samlet inn i samsvar med prøveprogrammet og kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 bokstav c) i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikkel 3 Oppheving av forordning (EF) nr. 646/2007

Forordning (EF) nr. 646/2007 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 4 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. mars 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Vedlegg**Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er nådd, som nevnt i artikkel 1 nr. 2**1. *Utvalgsgrunnlag*

Utvalgsgrunnlaget skal omfatte alle flokker av broilere av *Gallus gallus* (heretter kalt «broilere») innenfor rammen av de nasjonale bekjempelsesprogrammene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2160/2003.

2. *Overvåking av broilere*2.1. *Prøvetakingsfrekvens*

a) Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal ta prøver fra alle flokker av broilere høyst tre uker før slakting.

Som unntak fra kravet om prøvetaking fastsatt i første ledd kan vedkommende myndighet bestemme at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal ta prøver fra minst en flokk av broilere per parti ved driftsenheter med flere flokker dersom

- i) det benyttes et «alt inn alt ut»-system på alle flokkene i driftsenheten,
- ii) alle flokker styres på samme måte,
- iii) alle flokker har felles fôr og vann,
- iv) det er i løpet av minst seks partier er tatt prøver for *Salmonella* spp. etter framgangsmåten for prøvetaking fastsatt i første ledd av alle flokker ved driftsenheten, og prøver fra alle flokker fra minst ett parti er tatt av vedkommende myndighet, og
- v) alle resultater fra prøvetakingen i samsvar med første ledd og bokstav b) for *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* var negative.

Som unntak fra kravene til prøvetaking i fastsatt i dette nummer, kan vedkommende myndighet tillate prøvetaking i løpet av de siste seks ukene før slaktning når broilerne holdes i over 81 dager eller omfattes av økologisk produksjon i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 889/2008.¹

- b) Vedkommende myndighet skal hvert år ta prøver av minst én flokk broilere ved 10 % av de driftsenhetene som har flere enn 5 000 fugler. Prøvetakingen kan foretas på grunnlag av en risikovurdering hver gang vedkommende myndighet anser det som nødvendig.

En prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte den prøvetaking som den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak skal foreta i henhold til bokstav a).

2.2. Prøvetakingsprotokoll

2.2.1. Alminnelige anvisninger for prøvetaking

Vedkommende myndighet eller den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak skal sikre at prøvene tas av personer som har fått opplæring.

Det skal tas minst to par sokkeprøver. Sokkene trekkes over støvlene, og prøven tas ved å gå rundt i fjørfehuset. Sokkeprøver fra en flokk av broilere kan samles til én prøve.

Før sokkene tres på skal overflaten fuktes med

- a) fortynningsmidler som sikrer best mulig utnyttelse (0,8 % natriumklorid, 0,1 % pepton i sterilt deionisert vann),
- b) sterilt vann,
- c) eventuelle andre fortynningsmidler som er godkjent av det nasjonale referanselaboratoriet nevnt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2160/2003, eller
- d) autoklaveres med fortynningsmidler i en beholder.

Sokkene fuktes ved å helle væske i dem før de tas på, eller ved å riste dem i en beholder med fortynningsmiddel.

Alle deler av huset skal være representert i prøvetakingen i forhold til størrelse. Hvert par sokkeprøver skal dekke ca. 50 % av husets areal.

Etter endt prøvetaking skal sokkene tas forsiktig av slik at materialet som henger fast i dem, ikke faller av. Sokkene kan vrennes slik at materialet ikke faller av. De skal plasseres i en pose eller beholder og merkes.

Vedkommende myndighet kan på grunnlag av en vurdering i hvert enkelt tilfelle av epidemiologiske parametere som f.eks. biosikkerhet og flokkens spredning eller størrelse, beslutte å øke det minste antallet prøver for å sikre en representativ prøvetaking.

Dersom vedkommende myndighet tillater det, kan ett par sokkeprøver erstattes med en støvprøve på 100 g som er samlet inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Som et alternativ kan en eller flere fuktede stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900

cm² brukes til å samle inn støv fra flere overflater i hele huset. Hver svaber skal være godt dekket med støv på begge sider.

2.2.2. *Særlige anvisninger for visse typer driftsenheter*

- a) Når det gjelder frittgående flokker av broilere, skal det tas prøver bare inne i huset.
- b) Når det ikke er mulig å få tilgang til husene på grunn av begrenset plass i flokker med færre enn 100 broilere, og det derfor ikke er mulig å ta sokkeprøver ved å gå rundt i husene, kan det tas prøver med hendene med samme type stoffsvaber som brukes til støv, ved at svaberen gnis over overflater med fersk avføring eller, dersom dette ikke er mulig, ved andre egnede prøvetakingsmetoder for avføring.

2.2.3. *Prøvetaking utført av vedkommende myndighet*

Vedkommende myndighet skal ved ytterligere prøvetaking og/eller dokumentkontroll forsikre seg om at resultatene ikke er påvirket av antimikrobielle stoffer eller andre stoffer som hemmer bakterievekst.

Når det ikke er påvist forekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*, men derimot antimikrobielle stoffer eller en bakterieveksthemmende virkning, skal flokken anses som en infisert flokk av broilere med hensyn til unionsmålet nevnt i artikkel 1 nr. 2.

2.2.4. *Transport*

Prøver skal uten unødig opphold sendes som eksprespost eller med kurér til laboratoriene angitt i artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Under transporten skal de beskyttes mot varme over 25 °C og sollys.

Dersom det ikke er mulig å sende prøvene innen 24 timer etter prøvetakingen, skal de oppbevares i kjøleskap.

3. *Laboratorieanalyser*

3.1. *Klargjøring av prøvene*

På laboratoriet skal prøvene holdes nedkjølt inntil de skal undersøkes. Undersøkelsen skal påbegynnes innen 48 timer fra mottak og innen fire dager etter prøvetaking.

Støvprøver skal analyseres separat. Vedkommende myndighet kan imidlertid vedta å samle dem med sokkeprøven for analyse.

Prøven skal blandes til den er helt mett og deretter dyrkes etter påvisningsmetoden i nr. 3.2.

De to parene med sokkeprøver skal pakkes forsiktig ut slik at avføringsmaterialet som sitter fast på dem, ikke faller av, samles og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur, eller 225 ml fortynningsmiddel tilsettes direkte til de to parene med sokkeprøver i den beholderen de lå i da de kom til laboratoriet.

Sokkeprøvene skal være helt dekket av bufret peptonvann, slik at det er tilstrekkelig med væske rundt prøven til at salmonellaen fritt kan bevege seg bort fra prøven, og det kan derfor tilsettes mer bufret peptonvann om nødvendig.

Dersom det er fastsatt EN/ISO-standarder for klargjøring av avføring for å påvise salmonella, skal disse erstatte bestemmelsene om klargjøring av prøver fastsatt i dette nummer.

► M1

3.2. *Påvisningsmetode*

Påvisning av *Salmonella* spp. skal utføres i samsvar med EN ISO 6579-1.

◀ M1

3.3. *Serotypebestemmelse*

Minst ett isolat fra hver positiv prøve som tas av vedkommende myndighet, skal typebestemmes i henhold til Kauffmann-White-LeMinor-skjemaet.

Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal sikre at det for alle isolater i det minste kan utelukkes at de ikke tilhører serotypene *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.

► M1

3.4.

Alternative metoder

Alternative metoder kan benyttes i stedet for metodene for påvisning og serotypebestemmelse fastsatt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 i dette vedlegg dersom de er validert i samsvar med EN ISO 16140-2 (for alternative påvisningsmetoder).

◀ M1

3.5.

Oppbevaring av stammer

Vedkommende myndighet skal sørge for at minst én isolert stamme av salmonellaserotypene fra prøvetakingen innenfor rammen av offentlig kontroll per hus og per år lagres for mulig framtidig fagtyping eller prøving for antimikrobiell følsomhet, ved bruk av de vanlige metodene for kultursamling, som skal sikre at stammene forblir intakte i minst to år etter analysen.

Vedkommende myndighet kan beslutte at isolater fra prøvetaking foretatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak også lagres for framtidig fagtyping og prøving for antimikrobiell følsomhet, slik at isolater kan analyseres i samsvar med artikkel 2 i kommisjonsvedtak 2007/407/EF.³

4.

Resultater og rapportering

4.1.

Beregning av prevalens for å kontrollere om unionsmålet er nådd

En flokk av broilere skal anses som positiv med hensyn til kontrollen av om unionsmålet er nådd, dersom forekomst av *Salmonella enteritidis* og/eller *Salmonella typhimurium* (bortsett fra vaksinstammer) er påvist i flokken.

Positive flokker av broilere skal medregnes bare én gang per parti, uavhengig av antall prøvetakinger og undersøkelser, og skal bare rapporteres i det året den første positive prøven ble tatt.

4.2.

Rapportering

Rapporteringen skal omfatte:

- a) det samlede antallet flokker av broilere som det er tatt prøver av minst én gang i løpet av rapporteringsåret,
- b) det samlede antallet flokker som er positive for enhver type salmonella i medlemsstaten,
- c) antallet broilerflokker som er positive for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*, herunder monofasiske stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-,
- d) antallet broilerflokker som er positive for hver enkelt salmonellaserotype, eller for en uspesifisert salmonella (isolater som ikke kan typebestemmes, eller som ikke er serotypebestemt).

Opplysningene skal gis separat for prøvetakingen som foretas innenfor rammen av det overordnede nasjonale bekjempelsesprogrammet i samsvar med nr. 2.1 bokstav a) og b), prøvetakingen foretatt av de driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som fastsatt i nr. 2.1 bokstav a) og vedkommende myndigheters prøvetaking som fastsatt i nr. 2.1 bokstav b).

Resultatene av prøvetakingen skal anses som relevante opplysninger om næringsmiddelkjeden som fastsatt i avsnitt III i vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning 853/2004.⁴

Vedkommende myndighet skal minst ha følgende opplysninger om hver flokk av broilere som det er tatt prøver av:

- a) permanent, entydig identifikasjon av driftsenheten,

- b) permanent, entydig identifikasjon av fjørfehuset,
- c) prøvetakingsmåned.

Resultatene og eventuelle ytterligere relevante opplysninger skal tas med i rapporten om tendenser og kilder som fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i direktiv 2003/99/EF.⁵

Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet om bekreftet påvisning av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*. Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal instruere analyselaboratoriet om å handle i samsvar med dette.

- 1 EUT L 250 av 18.9.2008, s. 1.
- 2 EUT L 165 av 30.4.1.2004, s. 1.
- 3 EUT L 153 av 14.6.2007, s. 26.
- 4 EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22.
- 5 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.

Forordning (EU) nr. 1190/2012

0 Tilføyd ved forskrift 17 juni 2013 nr. 675, endret ved forskrift 9 mai 2019 nr. 624.

Uoffisiell oversettelse.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 7.2 nr. 51 (forordning (EU) nr. 1190/2012) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I til EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 1190/2012 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) 2019/268.

- **B** Kommisjonsforordning (EU) nr. 1190/2012 av 12. desember 2012 som endret ved:
- **M1** Forordning (EU) 2019/268 av 15. februar 2019

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1190/2012 av 12. desember 2012

om et unionsmål for reduksjon av *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* i kalkunflokker, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av *Salmonella* og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler,¹ særlig artikkel 4 nr. 1 annet ledd, og

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 2160/2003 har som formål å sikre at det treffes korrekte og virkningsfulle tiltak for å påvise og bekjempe *Salmonella* og andre zoonotiske smittestoffer i alle relevante ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon, særlig på primærproduksjonsnivå, for å redusere deres prevalens og den risikoen de utgjør for folkehelsen.

- 2) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal det fastsettes et unionsmål for å redusere prevalensen av alle salmonellaserotyper hos kalkuner på primærproduksjonsnivå som er av betydning for folkehelsen. En slik reduksjon er viktig for å sikre at kriteriene for *Salmonella* i ferskt kjøtt fra kalkuner, som er oppført i del E i vedlegg II til nevnte forordning og i kapittel 1 i vedlegg I til kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler,² skal kunne oppfylles.
- 3) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal unionsmålet omfatte et tall som angir den høyeste prosentandelen av epidemiologiske enheter som fortsatt er positive, og/eller den minste prosentvise reduksjonen i antallet epidemiologiske enheter som fortsatt er positive, når målet senest skal være oppnådd og definisjonen av prøveprogrammene som er nødvendige for å kontrollere at målet er oppnådd. Det skal også, når det er relevant, omfatte en definisjon av serotyper som er av betydning for folkehelsen.
- 4) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 bør det ved fastsettelsen av unionsmålet tas hensyn til de erfaringer som er gjort i forbindelse med gjeldende nasjonale tiltak og til de opplysninger som er oversendt Kommisjonen eller Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) i henhold til gjeldende unionskrav, særlig i forbindelse med de opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, om endring av rådsvedtak 90/424/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 92/117/EØF,³ særlig artikkel 5.
- 5) I kommisjonsforordning (EF) nr. 584/2008 av 20. juni 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til fellesskapsmålet for å redusere prevalensen av *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* hos kalkuner,⁴ er målet for reduksjon av den høyeste prosentandelen av kalkunflokker som fortsatt er positive for disse to salmonellaserotypene, fastsatt til høyst 1 % innen 31. desember 2012 både for flokker av oppføringskalkuner og voksne avlskalkuner.
- 6) Unionens sammendragsrapport om tendenser og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i 2010⁵ viste at *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* er de serovarene som oftest er forbundet med sykdommer hos mennesker. Særlig gikk antall tilfeller hos mennesker som skyldtes *Salmonella Enteritidis* ytterligere og merkbart ned i 2010.
- 7) I mars 2012 vedtok EFSA en vitenskapelig uttalelse om kvantitativ vurdering av virkningen av fastsettelsen av et nytt mål for reduksjon av *Salmonella* i kalkuner.⁶ Det konkluderes i uttalelsen med at *Salmonella Enteritidis* er den vanligste overførte zoonotiske salmonellaserotypen fra foreldre til avkom hos fjørfe. EFSA påpekte også at Unionens kontrolltiltak for kalkuner har bidratt til en betydelig reduksjon i antall påviste tilfeller av salmonellose hos mennesker, forårsaket av kalkuner, sammenlignet med situasjonen i 2007. Målet bør derfor bekreftes.
- 8) Monofasiske stammer av *Salmonella Typhimurium* har de senere årene utviklet seg til å bli en av de salmonellaserotypene som hyppigst påvises hos flere dyrearter og i kliniske isolater fra mennesker, noe som påpekes i Unionens sammendragsrapport om tendenser og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i 2010. I henhold til EFSA's vitenskapelige uttalelse om overvåking og vurdering av risikoen for folkehelsen ved «*Salmonella Typhimurium*-lignende stammer», som ble vedtatt 22. september 2010⁷, skal stammer av monofasiske *Salmonella Typhimurium* med antigenformel 1,4,[5],12:i:-, som omfatter stammer med eller uten O5-antigenet, anses som varianter av *Salmonella Typhimurium* og den risiko de utgjør for folkehelsen skal sammenlignes med risikoen ved andre stammer av *Salmonella Typhimurium*. *Salmonella Typhimurium*-stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:- bør derfor inngå i målet.
- 9) For å kunne kontrollere at unionsmålet er nådd, er det nødvendig å ta prøver fra flokker av kalkuner gjentatte ganger. For at resultatene skal kunne vurderes og sammenlignes, er det nødvendig å fastsette et felles prøveprogram.
- 10) Nasjonale bekjempelsesprogrammer for å nå unionsmålet for 2013 for kalkunflokker er blitt framlagt med sikte på samfinansiering fra Unionen i samsvar med rådsvedtak 2009/470/EF av 25. mai 2009 om utgifter på veterinærområdet.⁸ De tekniske endringene som gjøres i vedlegget til denne forordning, får direkte anvendelse. Kommisjonen trenger derfor ikke å godkjenne de nasjonale bekjempelsesprogrammene til gjennomføring av denne forordning på nytt. Det er derfor ikke behov for en overgangsperiode.
- 11) Av klarhetshensyn bør forordning (EF) nr. 584/2008 oppheves.
- 12) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem –

1 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1.

2 EUT L 338 av 22.12.2005, s. 1.

3 EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31.

4 EUT L 162 av 21.6.2008, s. 3.

5 *EFSA Journal* 2012; 10(3):2597.

6 *EFSA Journal* 2012; 10(4):2616.

7 *EFSA Journal* 2010; 8(10):1826.

8 EUT L 155 av 18.6.2009, s. 30.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1 Unionsmål

1. Unionsmålet i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003 når det gjelder reduksjon av *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* hos kalkuner (heretter kalt «unionsmål»), er

- a) å redusere den største årlige prosentandelen av flokker av oppføringskalkuner som fortsatt er positive for *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* til høyst 1 %, og
- b) å redusere den største årlige prosentandelen av flokker av voksne avlskalkuner som fortsatt er positive for *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium* til høyst 1 %.

For medlemsstater med under 100 flokker av voksne avlskalkuner eller oppføringskalkuner er unionsmålet imidlertid at høyst én flokk av voksne avlskalkuner eller oppføringskalkuner årlig fortsatt er positiv.

Med hensyn til monofasisk *Salmonella Typhimurium*, skal serotyper med antigenformel 1,4,[5],12:i:- omfattes av unionsmålet.

2. Prøveprogrammet som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd, er fastsatt i vedlegget (heretter kalt «prøveprogrammet»).

Artikkel 2 Ny vurdering av unionsmålet

Kommisjonen skal foreta en ny vurdering av unionsmålet, idet den tar hensyn til opplysningene som er samlet inn i samsvar med prøveprogrammet og kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 bokstav c) i forordning (EF) nr. 2160/2003.

Artikkel 3 Oppheving av forordning (EF) nr. 584/2008

Forordning (EF) nr. 584/2008 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 4 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 12. desember 2012.

For Kommisjonen
José Manuel BARROSO
President

Vedlegg

Prøveprogram som er nødvendig for å kontrollere om unionsmålet som nevnt i artikkel 1 nr. 2 er oppnådd

1. *UTVÅLGSGRUNNLAG*

Utvalgsgrunnlaget skal omfatte alle flokker av oppføringskalkuner og avlskalkuner innenfor rammen av de nasjonale bekjempelsesprogrammene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2160/2003.

2. *OVERVÅKING AV KALKUNER*

2.1. *Prøvetakingsfrekvens*

- a) Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal ta prøver av alle flokker av oppføringskalkuner og avlskalkuner på følgende måte:
- i) prøvetaking av flokker av oppføringskalkuner og avlskalkuner skal finne sted høyst tre uker før slakting. Vedkommende myndighet kan tillate prøvetaking i løpet av de siste seks ukene før slakting når kalkunene holdes i over 100 dager eller omfattes av økologisk kalkunproduksjon i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 889/2008.¹
 - ii) prøvetaking av flokker av avlskalkuner skal finne sted:
 - i oppdrettsflokker: på daggamle dyr, ved fire ukers alder og to uker før de flyttes til verpefase eller -enhet
 - i voksne flokker: minst hver tredje uke under verpeperioden på driftsenheten eller rugeriet,
 - på driftsenheten for flokker av avlskalkuner som legger rugeegg beregnet på handel innenfor Unionen.
 - iii) Vedkommende myndighet kan beslutte å anvende ett av alternativene nevnt i annet strekpunkt i ii) på hele prøveprogrammet for alle flokker. Prøvetaking av avlsflokker som legger rugeegg beregnet på handel innenfor Unionen, skal finne sted i driftsenheten.
 - iv) Dersom unionsmålet er oppnådd i minst to sammenhengende kalenderår i hele medlemsstaten, kan vedkommende myndighet som unntak fra annet strekpunkt i ii) beslutte at prøvetakingen i driftsenheten begrenses til hver fjerde uke. Vedkommende myndighet kan beslutte å beholde eller gå tilbake til et intervall på tre uker mellom prøvetakingene dersom det påvises forekomst av de relevante salmonellaserotypene i en avlsflokk i driftsenheten og/eller i andre tilfeller der vedkommende myndighet finner det hensiktsmessig.
- b) Prøvetaking utført av vedkommende myndighet skal minst innebære:
- i) prøvetaking av flokker av avlskalkuner:
 - en gang per år alle flokker med minst 250 voksne avlskalkuner som er mellom 30 og 45 uker gamle samt alle driftsenheter med avlskalkuner hvis forfedre i første og andre ledd var av eliteklasse. Vedkommende myndighet kan avgjøre at prøvetakingen også kan gjennomføres på rugeriet, og
 - alle flokker på driftsenheter der *Salmonella Enteritidis* eller *Salmonella Typhimurium* er påvist i prøver som den driftsansvarlige har tatt på rugeriet eller som er tatt innenfor rammen av offentlige kontroller for å undersøke infeksjonens opprinnelse,
 - ii) prøvetaking av flokker av oppføringskalkuner skal finne sted en gang per år i minst én flokk ved 10 % av de driftsenhetene med minst 500 oppføringskalkuner,
 - iii) prøvetaking kan foretas på grunnlag av en risikovurdering og i tillegg hver gang vedkommende myndighet anser det som nødvendig.
 - iv) en prøvetaking utført av vedkommende myndighet kan erstatte prøvetaking utført av den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak, som nevnt i bokstav a).

2.2. *Prøvetakingsprotokoll*

2.2.1. *Alminnelige anvisninger for prøvetaking*

Vedkommende myndighet eller den driftsansvarlige for et næringsmiddelforetak skal sikre at prøvene tas av personer som har fått opplæring.

Prøvetaking av flokker av avlskalkuner skal gjennomføres i samsvar med nr. 2.2 i vedlegget til kommisjonsforordning (EU) nr. 200/2010.²

Ved prøvetaking av flokker av oppføringskalkuner skal det tas minst to prøver med svabersko/-sokker fra hver flokk. Svaberskoene/-sokkene trekkes over støvlene, og prøven tas ved å gå rundt i fjørfehuset. Prøver som tas med svabersko/-sokker fra en kalkunflokk kan samles til én prøve.

Før svaberskoene/-sokkene tas på, skal overflaten fuktes med

- a) fortynningsmidler som sikrer best mulig gjenfinning (0,8 % natriumklorid, 0,1 % pepton i sterilt deionisert vann), eller
- b) sterilt vann, eller
- c) eventuelle andre fortynningsmidler som er godkjent av det nasjonale referanselaboratoriet nevnt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2160/2003, eller
- d) autoklaveres med fortynningsmidler i en beholder.

Sokkene fuktes ved å helle væske i dem før de tas på, eller ved å riste dem i en beholder med fortynningsmiddel.

Alle deler av huset skal være representert etter størrelse i prøvetakingen. Hver prøve som tas med svabersko/-sokker skal dekke ca. 50 % av husets areal.

Etter endt prøvetaking skal sokkene tas forsiktig av slik at materialet som henger fast i dem, ikke faller av. Svaberskoene/-sokkene kan vrenses slik at materialet beholdes. De skal plasseres i en pose eller beholder og merkes.

Vedkommende myndighet kan på grunnlag av en vurdering i hvert enkelt tilfelle av epidemiologiske parametere som f.eks. biosikkerhet og flokkens spredning eller størrelse, beslutte å øke det minste antallet prøver for å sikre en representativ prøvetaking.

Dersom vedkommende myndighet tillater det, kan en prøve som tas med svabersko/-sokker erstattes med en støvprøve på 100 g som er samlet inn fra overflater med synlig støv på flere steder i fjørfehuset. Som et alternativ kan en eller flere fuktete stoffsvabere med et samlet overflateareal på minst 900 cm² brukes til å samle inn støv fra flere overflater i hele huset. Hver svabersko/-sokk skal være godt dekket med støv på begge sider.

2.2.2. *Særlige anvisninger for visse typer driftsenheter*

- a) Når det gjelder frittgående kalkunflokker, skal det tas prøver bare inne i fjørfehuset.
- b) Når det ikke er mulig å få tilgang til husene på grunn av begrenset plass i flokker med høyst 100 kalkuner, og det derfor ikke er mulig å ta svabersko/-sokkeprøver ved å gå rundt i husene, kan det tas prøver med hendene med samme type stoffsvaber som brukes til støv, ved at svaberskoen/-sokken gnis over overflater med fersk avføring eller, dersom dette ikke er mulig, ved andre egnede prøvetakingsmetoder for avføring.

2.2.3. *Prøvetaking utført av vedkommende myndighet*

Vedkommende myndighet skal ved ytterligere prøvetaking og/eller dokumentkontroll forsikre seg om at resultatene ikke er påvirket av antimikrobielle stoffer eller andre stoffer som hemmer bakterievekst.

Når det ikke er påvist forekomst av *Salmonella Enteritidis* eller *Salmonella Typhimurium*, men derimot påvist antimikrobielle stoffer eller en bakterieveksthemmende virkning, skal kalkunflokken anses som en infisert flokk i henhold til unionsmålet nevnt i artikkel 1 nr. 2.

2.2.4. *Transport*

Prøver skal uten unødig opphold sendes som ekspresspost eller med kurér til laboratoriene angitt i artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 2160/2003. Under transporten skal de beskyttes mot varme over 25° C og sollys.

Dersom det ikke er mulig å sende prøvene innen 24 timer etter prøvetakingen, skal de oppbevares i kjøleskap.

3. *LABORATORIEANALYSE*

3.1. *Klargjøring av prøvene*

På laboratoriet skal prøvene holdes nedkjølt inntil de skal undersøkes, noe som skal skje innen 48 timer fra mottak og innen 96 timer etter prøvetaking.

Paret med svabersko/-sokker pakkes forsiktig ut slik at avføringsmaterialet som sitter fast på dem, ikke faller av, og samles og legges i 225 ml bufret peptonvann som er oppvarmet til romtemperatur. Svabersko/-sokkeprøvene skal være fullstendig dekket av peptonvann, og det kan derfor tilsettes mer peptonvann ved behov.

Støp prøven skal helst analyseres separat. For oppføringsflokker kan vedkommende myndighet imidlertid vedta å samle den med svabersko/-sokkeprøven for analyse.

Prøven skal blandes til den er helt mettet, og deretter dyrkes etter påvisningsmetoden angitt i nr. 3.2.

Andre prøver (f.eks. fra avlsflokker eller rugerier) skal klargjøres i samsvar med nr. 2.2.2 i vedlegget til forordning (EU) nr. 200/2010.

Dersom Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) og Den internasjonale standardiseringsorganisasjon (ISO) har fastsatt standarder for klargjøring av avføring for å påvise *Salmonella*, skal disse anvendes og erstatte bestemmelsene om klargjøring av prøver fastsatt i dette nummer.

► M1

3.2.

Påvisningsmetode

Påvisning av *Salmonella* spp. skal utføres i samsvar med EN ISO 6579-1.

◄ M1

3.3.

Serotypebestemmelse

For flokker av avlskalkuner skal minst ett isolat fra hver positive prøve serotypebestemmes i henhold til Kaufmann-White-skjemaet.

For flokker av oppføringskalkuner skal minst ett isolat fra hver positive prøve som tas av vedkommende myndighet, serotypebestemmes i henhold til Kauffmann-White-LeMinor-skjemaet.

Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal minst sørge for at ingen av isolatene tilhører serotypene *Salmonella Enteritidis* eller *Salmonella Typhimurium*, herunder monofasiske stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-.

► M1

3.4.

Alternative metoder

Alternative metoder kan benyttes i stedet for metodene for påvisning og serotypebestemmelse fastsatt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 i dette vedlegg dersom de er validert i samsvar med EN ISO 16140-2 (for alternative påvisningsmetoder).

◄ M1

3.5.

Lagring av stammer

Laboratorier skal sikre at minst én isolert stamme av *Salmonella* spp. per flokk og per år kan innsamles av vedkommende myndighet og lagres for mulig framtidig fagtyping eller prøving for antimikrobiell følsomhet ved bruk av de vanlige metodene for kultursamling, som skal sikre at stammene forblir intakte i en periode på minst to år fra analysedatoen.

Vedkommende myndighet kan beslutte at isolater av *Salmonella* spp. fra prøvetaking foretatt av driftsansvarlige for næringsmiddelforetak også lagres for framtidig fagtyping og prøving for antimikrobiell følsomhet, slik at isolater kan analyseres i samsvar med artikkel 2 i kommisjonsvedtak 2007/407/EF.⁴

4.

RESULTATER OG RAPPORTERING

4.1.

Beregning av prevalens for å kontrollere om unionsmålet er oppnådd

En kalkunflokk skal anses som positiv med hensyn til kontrollen av om unionsmålet er oppnådd dersom forekomst av *Salmonella Enteritidis* og/eller *Salmonella Typhimurium* (bortsett fra vaksinstammer, men herunder også monofasiske stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-) er påvist i flokken.

Positive kalkunflokker skal medregnes bare én gang per parti, uavhengig av antall prøvetakinger og prøvinger, og skal rapporteres bare i det året den første positive prøven ble påvist. Prevalensen skal beregnes separat for flokker av oppføringskalkuner og flokker av voksne avlskalkuner.

4.2. Rapportering

4.2.1 Rapporteringen skal omfatte:

- a) Det samlede antallet flokker av oppføringskalkuner og voksne avlskalkuner som det er tatt prøver av minst én gang i løpet av rapporteringsåret.
- b) Det samlede antallet flokker av verpehøner som er positive for enhver salmonellaserotype i medlemsstaten.
- c) Antallet flokker av oppføringskalkuner og voksne avlskalkuner som er positive for *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium*, herunder monofasiske stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-.
- d) Antallet flokker av oppføringskalkuner og voksne avlskalkuner som er positive for hver enkelt salmonellaserotype eller for uspesifisert *Salmonella* (isolater som ikke kan typebestemmes eller som ikke er serotypebestemt).

4.2.2 Opplysningene nevnt i bokstav a)–d) i nr. 4.2.1 skal gis separat for prøvetakingen som foretas innenfor rammen av det overordnede nasjonale kontrollprogrammet for Salmonella for:

- a) prøvetaking foretatt av de driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som fastsatt i nr. 2.1 bokstav a), og
- b) prøvetaking foretatt av vedkommende myndighet som fastsatt i nr. 2.1 bokstav b).

4.2.3 Resultatene av prøvetakingen skal anses som relevante opplysninger om næringsmiddelkjeden som fastsatt i avsnitt III i vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004⁵

Vedkommende myndighet skal minst få framlagt følgende opplysninger om hver kalkunflokk som det er tatt prøver av:

- a) Permanent, entydig identifikasjon av driftsenheten.
- b) Permanent, entydig identifikasjon av flokken.
- c) Prøvetakingsmåned.
- d) Antall fugler per flokk.

Resultatene og alle andre relevante opplysninger skal omfattes av rapporten om utviklingstrekk og kilder fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF.⁶

Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal uten unødig opphold underrette vedkommende myndighet om påvisning av *Salmonella Enteritidis* og *Salmonella Typhimurium*, herunder monofasiske stammer med antigenformel 1,4,[5],12:i:-, uten unødig opphold. Den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket skal instruere analyselaboratoriet om å handle i samsvar med dette.

1 EUT L 250 av 18.9.2008, s. 1.

2 EUT L 61 av 11.3.2010, s. 1.

3 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

4 EUT L 153 av 14.6.2007, s. 26.

5 EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55.

6 EUT L 325, 12.12.2003, s. 31.